

**NESUTEPTOSIOS MARIJOS ŠIRDIES
MEILĖS LIEPSNA**

Viršelio paveikslas:

Madona Zogno vietovėje, Bergamo apylinkėje. Trento Longaretti
sukurtas freskas.

„Aš noriu, kad
Nesuteptosios Mano Širdies
meiles liepsna
pasidarytų visur žinoma, taip, kaip ir
Mano Vardas
kad yra žinomas visame pasaulyje.“
Dievo Motinos žodžiai malonėmis apdovanotajai

Šventasis Juozapai, Tu Dievo Motinai ieškojai Betliejuje užeigos. Mes prašome Tave, padėk ir mums, žmonių širdyse ieškoti užeigos Jos meilės liepsnai. Amen.

**NESUTEPTOSIOS MARIJOS ŠIRDIES
MEILĖS LIEPSNA
1961 - 1974 m. dienoraštis**

Vengriškojo originalo pavadinimas:

"Szeretelang"

Versta iš 4. vokiškos laidos

NIHIL OBSTAT

Székesfehérvár, (Stuhlweissenburg) Akten-Nr. 1414 / 26.9.78

Šitas Dienoraštis yra vertimas iš vokiečių kalbos:

"Die Liebesflamme des Unbefleckten Herzens Mariens",

Iš vengriškojo originalo darytas vokiškasis vertimas knygelės formoj pirmos laidos susilaukė 1976 m. lapkričio mėn.

Vokiečių kalba iki šiol pasirodė 4 laidos, iš viso 43.000 egzempliorių.

1. lietuviškoji laida

1980 m. spalio mėn.

Dienoraštj: "Nesuteptosios Marijos Širdies meilės liepsna"
galima užsisakyti adresu:

J. Lukošius
Romuva
D-6840 Lampertheim 4

arba: Rev. J. Burkus
809 Ramble St.
Hot Springs, AR 71901
USA

TURINYS

Ižanga	7
Aš tavęs jau taip ilgai laukiu	11
<i>Tamsioji naktis</i>	11
<i>Viešpats beldžiasi</i>	14
Dieviškojo Mokytojo mokykloje	15
<i>Pirmieji netvirti žingsniai</i>	15
<i>Pirmoji adoracijos valanda</i>	16
<i>Kiekviena pradžia sunki</i>	17
<i>Dangaus karalystė kenčia prievartą</i>	19
<i>Dienotvarkė</i>	21
Dalyvaukit Mano išganymo darbe	23
<i>Jėzaus prašymas kunigams</i>	23
<i>Pasilik Mano meilėje</i>	24
<i>Jėzaus skundas</i>	25
<i>Žiūrėk, kaip Aš tave myliu</i>	26
Lumen Christi (Pažiba – Kristus)	26
<i>Viešpaties pranešimas tėvams</i>	27
<i>Amžinoji aukos apytaka</i>	28
<i>Troškimas – auka</i>	28
<i>Ieškoti širdžių</i>	29
<i>Padėkit Man gelbėti sielas</i>	30
Dievo Motinos pranešimas apie Jos Nesuteptosios Širdies meilės liepsną kaip apie naują priemonę pasaulio išgelbėjimui	31
<i>Dievo Motinos pranešimas</i>	31
<i>Pirmasis Dievo Motinos prašymas</i>	31
<i>Meilės liepsnos paslaptis</i>	32
<i>Meilės liepsnos malonės veikimas</i>	32
<i>Aš spriu jus prie to</i>	33
<i>Jūs visi esate Man reikalingi</i>	34
Priemonės šetono apakinimui	35
<i>Švenčiausiojo Kraujo galybė</i>	35
<i>Šventos Mišios</i>	35
<i>Kasdieninis pasiaukojimas</i>	36
<i>Dievo Motinos skundas</i>	36
<i>Žvelkit į Mano akis</i>	37
<i>Ištikimybė</i>	38

<i>Tikėjimas ir pasitikėjimas</i>	38
<i>Žvilgsnis į ateitį</i>	39
<i>Naujos Sekminės</i>	39
<i>Kančios vertė</i>	39
<i>Dabartinėje audroje</i>	40
<i>Mano meilės liepsnos priešai</i>	41
<i>Auka ir malda</i>	41
<i>Viešpaties paliepimas</i>	42
<i>Santrauka</i>	42
<i>Dievo Motinos pranešimai</i>	43
<i>Jėzaus ir Marijos prašymai ir pažadai</i>	43

NESUTEPTOSIOS MARIJOS ŠIRDIES MEILĖS LIEPSNA

*Pagal popiežiaus Urbono VIII dekretą
visus šitoje knygelėje aprašytus apdovanojimus
malonėmis, apreiškimus ir kt. pavedame Bažnyčios
sprendimui, su kuriuo prasilenkti nenorime.*

IŽANGA

Knygelėje, pavadintoje "Meilės liepsna", yra išversti "apreiškimai ir perspėjimai", kuriuos Jėzus ir Marija per vieną ypatingomis malonės apdovanotąją Vengrijoje davė visam pasauliui. Lietuviškasis vertimas yra . . . oji pasaulio kalba, kurioje jų turinys pasidarys prieinamas dar keliems milijonams žmonių.

Kad šitas malonėmis apdovanotos sielos dvasinis dienoraštis pasiekė laisvuosius Vakarus, reikia laikyti Dievo parėdymu. Kaip skaitytojas pats pamatys, Jėzus ir Marija aiškiai pageidauja, kad dienoraštyje telpantys apreiškimai ir perspėjimai būtų paskelbti visam pasauliui, nežiūrint žmonių tikėjimo skirtumų.

Kodėl, palyginti, trumpu laiku knygelė išversta į tiek kalbų, tai irgi paaiškės iš dienoraščio turinio. Bet ir dabartinė pasaulio padėtis verčia skubėti, nes visi ženklai rodo, kad mūsų laukia nepaprasti sukrėtimai. Yra tik laiko klausimas, kada ta baisi audra pakils ir apims visą pasaulį.

Subedievėjęs pasaulis turės pernešti griežtą nuplakimą, nes kitaip išgelbėti jo nebegalima. Visokiausi Dievo Motinos perspėjimai ir pastangos atsitrenkė į kurčias ausis. Negana to! Jai norima užginčyti net ir teisę į mus prabilti.

Platūs taip vadinamų "tikinčiųjų" sluoksniai užsibarikaduoja nuo viršgamtinių įvykių su pigiu ir patogiu pasiteisinimu: "Negaľima būti davatkišku!" Kas davatkiškumą laiko perdėtu tikėjimu stebuklais ir jų ieškojimu, tas turi žinoti, kad nereikia stebuklų ir bijoti. Didesnį pavojų šiandien sudaro antrasis atvejis.

Yra ir daugiau atmetimo priežasčių, kaip tai pav. daugelio krikščionių laikysena, kurie visus bažnytinių instancijų potvarkius apgaubia neklaidingumo aureole, vieni iš nuoširdumo, o kiti dėl nesubrendusios sąžinės. Dar kiti tampa pašaipios aplinkos arba įbauginimo "iš viršaus" aukomis. Jie atsisako savo asmeniško įsitikinimo, netenka ūpo ir tyli ten, kur turėtų kalbėti. Kaip tada dangaus reikalavimai begali būti įvykdyti? Juk čia mūsų reikalas, mūsų išganymas! Tokiems reikia pasakyti: taikus sugyvenimas ir paklusnumas yra tikrai aukštos ir nuopelningos dorybės, pagrindinė taisyklė. Bet tokiais atvejais, kada paklusnumas vykdomas iš baimės, tada jis visiškai nustoja buvęs dorybe. Galutinį sprendimą visuomet privalo padaryti asmeniška sąžinė. Todėl sąžinė yra aukščiausioji instancija, pagal kurią Dievas mus vieną kartą teis.

Žinoma, ne tame dalykas, kad mes kiekvieną viršgamtinį atsitikimą, kaip tai apreiškimai, apsireiškimai ir tt. be jokios kritikos galėtume ir turėtume priimti už tikrą pinigą, bet kad mes turėtume gerą valią, į dangaus perspėjimus rimtai žiūrėti. Nes vargas mums, jeigu mes motiniškus Dievo Motinos žodžius nuleidžiame niekais! Tas negali palikti nenubausta!

Turint prieš akis baisius atsakingųjų prasikaltimus ir jų pilnus puikybės veiksmus, padarytus paskutiniųjų dešimtmečių bėgyje, galima numanyti, kokios rykštės mūsų laukia. Šitoji karta taip yra užkietėjusi nuodėmėse ir paklydimuose, kad net kruvinos mūsų dangiškosios Motinos ašaros nebepajėgia jų atversti. Bet vistiek! Dievo gailestingumas persveria visą žmonių piktybę. Jis siunčia mums Mariją kaip paskutinį išsigelbėjimo inkarą. Mylinti dangiškosios mūsų Motinos Širdis nenustoja iki paskutinės valandos mus perspėti ir pastiprinti. Didžiai mumis susirūpinusi, Ji ieško vis naujų kelių ir priemonių, kad dar galėtų mus kaip nors išgelbėti. Juk mes Jos vaikai. Koks skausmas yra motinai matyti, kaip Jos vaikai amžinai pražūna! Todėl Ji nesiliauja mūsų apdovanojusi vis naujais malonių įrodymais, kad nors paskutinę akimirką būtume išgelbėti.

Taip reikia suprasti šitame dienoraštyje paskelbtus "apreiškimus ir perspėjimus", kuriuose Marija mums duoda naują, vienkartinę ir nepaprastą priemonę: savo Nesuteptosios Širdies meilės liepsną.

Dienoraštis rašytas pagal aukštesnį paliepimą. Tuo reikalu malonėmis apdovanotoji rašo: "1961 - 62 metai praėjo su šitais vidujiniais pokalbiais. Tada aš jų neužrašiau. Tik tuomet pradėjau juos užrašinėti, kai Viešpats iš manęs pareikalavo tai padaryti." (Taigi, dienoraštis buvo pradėtas iš atminties ir todėl beveik niekur nėra datos.) Toliau: "Jei gerasis Išganytojas veda su manim trumpesnius pokalbius, aš juos užrašau žodis į žodį." – "Šventosios valandos metu dažnai yra taip, kad šitie pokalbiai persisunkia į mano sąmonę, ir tada man pasidaro nebeįmanoma juos užrašyti." Be to, mes ir pačiame dienoraštyje randame vietų, kurios patvirtina, kad malonėmis apdovanotoji, klausydama įsakymo iš aukščiau, turėjo rašyti. Kartą Jėzus jai sako: "Pranešk tai savo dvasios vadovui! . . ." – Kitą kartą: "Tu privalai tik tai daryti, ką jis tau sako, nes ir per jį (dvasios vadovą) Aš tau kalbu." – Kitą kartą vėl: "Nieko nedaryk iš savęs! O jeigu jis ir kitaip sakytų, negu Aš, daryk tai, ką jis sako!"

Šitie viršgamtiniai pranešimai priklauso proto pažinimo sričiai, nes tai, kas žmogui būdinga, viskas paliečia protą. / Išrinktoji tai taip nusako: "Savo sielos gilumoje aš girdėjau . . ." Šitas girdėjimas, regėjimas nevyksta fizinėmis ausimis, akimis. Siela gauna mintis, kurias išrinktasis asmuo užrašo sulig savo kalbos vartosena. Šitos sielos atveju betgi labai dažnai yra buvę, kad ji tai, ką turėjo paskelbti, girdėjo žmonių kalba ir išreikšta.

Kas yra ta išrinktoji? Šešių vaikų motina, našlė, gyvena viename Vengrijos didmiestyje, pagal Viešpaties valią tyli ir žmonėms nežinoma. Jėzus jai pasakė: "Tu turi likti pasislėpusi!" Vykdydami šitą Jėzaus pageidavimą, smulkesnių žinių apie jos asmenį neduosime. Bet tiek galima pasakyti, kad ta motina nėra iteligentė moteris. Viešpačiui patiko išsirinkti visiškai tiesmukę ir paprastą sielą. Jos išsilavinimas yra keturi pradžios mokyklos skyriai. Taip, Viešpats mėgsta išsirinkti iš žmonių tarpo nemokytus ir beturčius, kad juos padarytų savo išrinktaisiais indais.

"O kad tokia nepaprasta pasiuntinybė jų neapakintų ir jie nebūtų gundomi į puikybę, todėl Jam patinka juos nuolatos leisti pajauti prigimtą jų niekybę, žemumą ir silpnybę. Vien tikrai nusižeminusiose sielose Jo malonės yra saugios. Taip veikia Apvaizda: nieku Dievas pagrindžia savo garbę."

"Jeigu būčiau radęs dar niekingesnę už tave" – pasakė Jėzus šventajai Margaretai Alacoque, "tai Aš būčiau tą išrinkęs." Taip pat ir seselė Jozefa Menandez dažnai girdėdavo tuos pačius žodžius: "Jeigu būčiau galėjęs sutikti niekingesnį sutvėrimą, tai Aš būčiau atkreipęs savo žvilgsnį į šitą. Bet kadangi neradau, tai tu esi išrinktoji." Netrukus Jis jai dar pasakė: "Aš tave išrinkau, kadangi tu esi nenaudingas ir tikrai vargas sutvėrimas, kad tikrumoje Aš būčiau Tas, kuris kalba, prašo, veikia."

("Meilė šaukia", 11 psl.)

Kartą šita išrinktoji irgi su nuostaba paklausė Dievo Motinos: "Kodėl Tu kaip tik mane išrinkai . . . kai pasaulyje yra tiek daug kitų gerų sielų?" . . . Į tai Dievo Motina atsakė: "Mert nàlad kisebbet ès tudatlanabbat seholssem talàltam!" – "kadangi už tave menkesnės ir nemokytesnės niekur kitur neradau!"

Šitie pokalbiai pagrįsti nuolatinio, nepertraukiamo ir artimo ryšiu su Viešpačiu. Tarp dienoraščio eilučių mes išskaitome Jėzaus ilgesį, kaip mielai tokį artimą ryšį Jis užmegstų su kiekviena siela. Tam nereikia būti didžiųjų ar mažųjų šv. Terese. Tą gali pasiekti ir tokie vyrai ir moterys, kurie gyvena pasaulyje, varginami pagundų ir medžiaginių rūpesčių.

Iš dienoraščio turinio aiškiai matosi, koks yra kiekvieno žmogaus uždavinys ir ką jis mūsų laikų priespaudoje turi daryti: AUKA – MALDA – ATGAILA.

Viena pastaba dėl turinio suskirstymo. Kad ištikimai išsaugojus dienoraščio vientisumą ir originalumą, bet kokių paaiškinimų ir išvedžiojimų pačiame tekste vengta. Bet didelė teiginių gausa ir tankmė paakino duoti tekstui tinkamas antraštes, kad skaitytojas lengviau susidarytų bendrą vaizdą ir galėtų pamedituoti.

Tegu šito dienoraščio turinys visur randa atviras širdis, kurios atgailos ir apaštalavimo dvasioje nedvejodamos ir nedelsdamos PRISIDEDA PRIE PASAULIO IŠGELBĖJIMO.

1980 m. rugsėjo 3, šv. popiežiaus Grigaliaus Didžiojo d.

Vertėjas

1961 – 1974 m.

DIENORAŠTIS

”AŠ TAVĘS JAU TAIP ILGAI LAUKIU!”

TAMSIOJI NAKTIS

Viešpaties keliai, kuriais Jis mus veda, niekuomet nenutrūks-
ta, tik mes nuo jų nuklystame. Ir aš buvau nuklydusi. Sunkus
darbas, daugybė rūpesčių ir bėdų, neišvengiamų našlės luome,
išsekino mano sielą, pakirto jos jėgas. Nuo to nukentėjo vidu-
jinis mano susitelkimas ir priėjau prie to, kad aš su laiku
pradėjau nuo Dievo nutolti. Nuolatinis darbas dėl pragyvenimo
taip labai mane užėmė, kad dvasinis gyvenimas po ilgos kovos
vis labiau pritemo. Prieita prie to, kad net tvirta mano tikėjimo
atrama susvyravo. Šita nuolatinė kova už būvį manyje iškėlė
didelį klausimą: ”Ar tu matai . . ., juk aš visuomet tau sakiau,
kam reikia tokios didelės šeimos? . . .” Kai aš pradėjau tatau
pergalvoti, tada tai, ką anksčiau aš laikiau šventa ir kas mano
gyvenimui davė prasmę, man pradėjo atrodyti kvailyste. Per
tai namie padidėjo vargas, o dar labiau pagundos.

Piktoji dvasia nuolatos mane vargino: ”Kam tu apgaudinėjai
pati save? . . . Juk tau aišku, kad tu jau seniai būtum kovos
atsisakiusi, tik tu nežinai, kaip tu galėtum paaiškinti savo
vaikams tai, ko tu pati jau nebetiki . . . Numesk pagaliau tą
kaukę ir tu pamatysi, kaip tada tau palengvės! . . . Tavo vaikai
su laiku vistiek sužinos, ką tu jiems dabar nutyli! . . .”

Tas mane išgąsdino! Ir tada aš staiga vienai akimirkai
pamačiau prieš save Dievo paveikslą, kuris mano viduje buvo
jau beveik išblukęs. Mano sieloje tai sukėlė vidujinę kovą.
Pradėjau maldauti Dievą. Negalima nei aprašyti, nei žodžiais
apsakyti, kokia stipri buvo ta kova, kuri manyje užvirė.
Siaubinga, nervus draskanti, ilga kova!

Aš ir toliau ėjau išklaudyti šv. Mišių, bet jos man atrodydavo
tokios tuščios ir nuvargindavo. Vietoj melstis, aš tą laiką
praleisdavau nuobodžiaudama ir žiovaudama. Kartą nusistačiau
nebeiti šv. Mišių klausyti: ”Nebeisiu daugiau žiovauti!” –

maniau pati sau. Tokios ir panašios mintys ilgą laiką mane kankino, ir man rodėsi, kad mano sąžinė su tuo jau susitaikė . . .

Vieną sekmadienį aš užsiėmiau žlugtą skalbti. Vaikus anksti išleidau šv. Mišių, o aš skalbiausi ir skalbiausi . . . Atėjo ir vakaras, vaikai pradėjo man sakyti: "Mama, jau pusė septynių!" Tas mane suerzino, bet aš vistiek dirbau toliau, kol vienas sūnus pasakė: "Mama, pasiskubink!" – Tas mane sukrėtė.

Greit apsimečiau ir išėjau. Nuėjau šv. Mišių, bet nežinojau, ką turiu Dievui sakyti. Mano mintys sukosi apie tai, kam aš beužlaikau tuos Karmelio pašninkus, kai mano maistas ir taip jau skurdus ir blogas. (Aš priklausau 3. Karmelio ordinui.) Tuos pašninkus aš visuomet užlaikiau, iš papratimo.

Kai po šv. Mišių parėjau namo, nors ir pati nežinau kaip, į mano rankas pakliuvo mažasis Švenčiausios Panelės Marijos psalmynas. Atsiverčiau knygą ir pradėjau melstis . . . Juk seniau malda visuomet pakeldavo mano sielą į Dievą, bet dabar ji man pasirodė esanti tuščias murmėjimas . . . Paėmiau seną savo apmąstymų knygą, bet visos mano pastangos buvo veltui. Mane apgaubė tamsi, šalta, paralyžuojanti tyla. Apsipyliau ašaromis. "Dievas daugiau manęs nebenori!" – galvojau sau. Mane apniko vidujinis suspaudimas, lydimas tokių minčių, kurios užrašytos prilygtų burnojimui prieš Dievą. Pačiame tos sunkios kovos įkarštyje piktoji dvasia vėl prakalbėjo mano sieloje bjauriais žodžiais: "Tam aš tatai užleidau, kad tu pati dasiprotėtum ir daugiau nebekovotum!"

Ta baisi kova truko taip ilgai (kiek laiko ta kova truko, iš teksto negalima atsekti, nes nuo senesnių vieno sekmadienio įvykių peršokama prie pastabos: ". . . truko taip ilgai" . . .; pagal atsiklausimą ta kieta vidujinė kova truko apie trejus metus; sekantis atsitikimas įvyko vieną šeštadienį, 15. liepos. – Vertėjo pastaba), kol kartą vienas mano vaikas mane užkalbino: "Mama, pasiskubink, juk šiandien antrą valandą bus pono B. laidotuvės. Tada buvo jau 13 valanda.

Tas man taip pataikė į širdį, kad aš, nieko negalvodama, greit apsirengiau, kad tik nepavėluočiau. Nuėjusi į laidotuvių halę, apsipyliau ašaromis. Aš pati sau galvojau: "Kaip dabar jam gera! Jis buvo tikras, pavyzdingas, šventas Karmelitas! . . . O aš? . . . Ar aš irgi ten pateksiu? . . ."

"Neverkl!" – išgirdau švelnų jo balsą, kaip tik dangaus palaimintieji tegali prakalbėti. "Sugrįžk atgal į Karmelį!"

Sekančią dieną buvo sekmadienis, 16 liepos, Karmelio Dievo Motinos šventė, mūsų bažnyčios konsekracijos šventė – atlaidai. Jau anksti rytą atėjau į bažnyčią ir likau ten iki vėlyvo vakaro. Prisiartinau prie klausyklos vos pavilkdama kojas. Mano sielą kankino nepaprasta dvasinė sausra. Nejutau nė jokio gailesčio. Nuodėmklausio užduotą atgailą atlikau irgi tik mechanškai. Tuo tarpu patėmijau, kaip visa žmonių minia garbino Švenčiausiąją Mergelę. Bet kad ir aš turėčiau Ją garbinti, tas man neatėjo į galvą. Mano mintys vis sukosi apie brolių B., nes jos bent kiek palengvindavo mano sielos kančias. Jis ir pakreipė mano žingsnius prie Švenčiausios Mergelės: "Eik ir parpulk prieš Ją!" Ir nuėjau, bet žodžiai, kuriuos būčiau turėjusi Jai pasakyti, neprasiveržė pro mano lūpas. Neradau nusiramino.

Kai grįžau namo buvo jau vėlus vakaras. Namie mane pagavo toks keistas jausmas, lyg aš būčiau "nudilusią" savo sielą palikusi Karmelyje. Nors tą dieną dar nebuvau nė kąsnio perkandusi, vistiek aš tik vargais negalais pradėjau malšinti alkį. Piktoji dvasia vėl prisigretino prie manęs: "Kam ta kvailystė? Kam tas viskas? Gerai pailsėk, nekreipk į tai dėmesio ir vėl imkis kasdieninių darbų!"

Sunkių žingsniu išėjau į daržą, kur vakaro tylumoje iš mano akių pradėjo sunktis stambios ašaros. Po žvaigždėtų dangum, prie Švenčiausios Mergelės Liurdiškės statulos paskendau maldoje. Sekantį rytą nusiskubinau į netoli mūsų esančią koplytėlę, kur aš eidavau būdama jauna moteris ir prie Dievo stalo sutikdavau brolių B. Jo pamaldumas ir dabar ten mane traukė. Pakeliui sutikau keletą pažįstamų iš seniau, kurie mane prakalbino kaip pavyzdingą jauną motiną. Tas manyje sukėlė nerimą, nes aš pagalvojau, kad piktoji dvasia vėl nori mane gundyti į puikybę. Iš visos širdies maldavau: "Dangiškoji Motina, neapleisk manęs! Daugiau niekuomet nebebūsiu Tau neištikima!" Šventų Mišių metu be perstojo prašiau Jėzų: "Viešpatie, atleisk mano nuodėmes!" Dabar aš nedrįsau artintis prie Dievo stalo, nors vienas asmuo šalia manęs kelis kartus truktelėjo mane už rankos ir tarė: "Ale einam!"

VIEŠPATS BELDŽIASI!

Meilė Jėzui suvilgė mano akis atgailos ašaromis: "Viešpatie, atleisk man!" Niekados daugiau nebenorėjau atsigręžti atgal į pasaulį! leškojau tik vienatvės ir tylumos. Anomis dienomis aš gavau tas nepaprastas malones, kurias Viešpats duoda tik tiems, kurie yra silpni ir dar tebesveiksta.

Nuo to laiko Jėzus leido mano sieloje išgirsti savo balsą. Prasidėjo nuoširdūs vidujiniai pokalbiai, kurie mane kasdien labiau priartindavo prie Jo. Aš prašiau Viešpaties man leisti visiškai nugrimsti Jame. Tų pačių malonių karštai maldavau ir savo vaikams. Aš net prašiau Jo, kad Jis patrauktų juos prie savęs. Tą jis man pažadėjo ir užtikrino, kad Jis mano prašymus visuomet išpildys, tik aš turinti Jį ištvermingai prašyti.

Kai aš, giliai paskendus maldoje, Jį pagarbinau, piktoji dvasia man šnibždėjo: "Argi tu tiki į tą Jo galybę? Jeigu Jis tokią galybę turėtų, tai ir padarytų, nes ir Jam tas būtų malonu!" Koks baisus antausis! Mano širdis buvo kaip užversta ir protas aptemdytas.

Tada mano akyse pasirodė sopulingas Viešpaties veidas: "Pažvelk į sopulingą Mano veidą, iškankintą kūną . . . Ar ne tam Aš kentėjau, kad išganyčiau sielas? . . . Tikėk Man ir garbink Mane!"

Tas manyje sužadino tikėjimą, viltį ir meilę. Aš prašiau Jį neprileisti, kad aš kada nors nuo Jo atsitraukčiau. Kad Jis pririštų mane prie šventų savo kojų, tvirtai ir ankštai, idant visuomet pasilikčiau prie Jo, nes tik taip aš galiu būti saugi.

O Jis reikalavo iš manęs savęs atsižadėjimo, nes aš esanti labai pasaulietiška ir išsiblaškiusi: "Aš tavęs neverčiu, laisva valia yra tavo, tik jeigu tu pati nori!"

Iš visų jėgų stengiausi tą daryti. Nuo tol viskas susidėjo taip, kad aš pasijutau vis stipriau patraukiama į Jo įtaką. Jis pastebėjo mano uolumą: "Didelių malonių noriu tau duoti, bet užtat lavinkis atsižadėjime!"

Sunkūs buvo šitie žodžiai mano supratimui. Dėl to aš Jį paklausiau: "Ar aš pajėgsiu?" – "Tu turi tik norėti, o viską kitką palik Man!"

Tas viskas iš manęs pareikalavo vis naujų kovų. Bet Viešpats mane apšvietė ir lydėjo mane žingsnis po žingsnio. Jis man padėjo atsižadėti visų daiktų, kurie galėtų mane nuo Jo atskirti. Buto įrengimą, net paskutinį medinį šaukštą padalinau šeimoje. Dabar esu pati turtingiausia, nes dabar man priklauso Viskas.

Savo gyvenimo aprašymo toliau nebetęsiu, kad galėčiau pereiti prie tų malonių, kurias Viešpats nori per mane duoti viesiems žmonėms, kurie tik yra paženklinți švento kryžiaus ženklų. Ne tik tiems, kurie priklauso katalikų Bažnyčiai, bet visoms pasaulio tautoms ir giminėms.

Tik tiek norėčiau priminti, kad man tas išsivadavimas nebuvo lengvas. Bet Viešpats man pasakė: "Mano akyse tavo pastangos tik tada turi vertės, jeigu tu su pilnu pasitikėjimu visiškai atsiduodi man. Ar nemanai, kad Aš tą viską galėčiau tau atsverti? Kokie turtai tavęs laukia!"

DIEVIŠKOJO MOKYTOJO MOKYKLOJE

PIRMIEJI NETVIRTI ŽINGSNIAI

Tuo metu atsitiko, kad aš kartą bažnyčioje meldžiausi: "Mano Viešpatie, juk Tu žinai, kad aš pati save prisirišau prie Tavo kojų. Niekados daugiau nebenoriu nuo tos vietos atsitraukti. Mano Viešpatie, štai aš čia. Nuo pasaulio daiktų aš išsivadavau, taip, kad niekas nebestovi mums tarpe. Tu žinai, kokia esu menka. Tu taipgi žinai, koks pažeminantis dalykas yra taip gventi!" – Į tai Viešpaties balsas:

"Nuo šiol taip ir privalai gyventi, didžiausiame nusižeminime."

Po valandėlės mano viduje prabilo Šventoji Mergelė:

"Melskis ir vykdyk atsiteisimą Mano mylimiausiam, bet taip niekinamam Sūnui!"

Tai aš pergalvojau. – Juk tas negali būti piktoji dvasia manyje, nes ta nesako: melskis ir atgailauk . . . Po to mano sieloje kilo mažas sumišimas. Todėl pareidama iš bažnyčios aš meldžiausi: "Dangiškoji mano Motina, jeigu Tu esi, kuri to iš manęs reikalauji, tada surikiuok mano kelius į Tavo Dieviškąjį

Sūnų!" Ir sekančią dieną ta mintis manęs nepaleido. Šventų Mišių metu aš šaukiausi į Ją: "Dangiškoji mano Motina, ką man daryti? Juk aš esu tokia menka ir silpna! Bet Tu man padėsi, ar ne?"

PIRMOJI ADORACIJOS VALANDA

Aš nusistačiau nuo dabar savo dienos eigą taip sutvarkyti, kad kiekvieną dieną galėčiau aplankyti bažnyčioje Jėzų ir Jį pagarbinti.

Kai aš pradėjau tą daryti ir pirmą kartą įėjau į bažnyčią pro šalutines duris, atsidūriau priešais Šventosios Dvasios Sužieduotinės ir Vengrijos Globėjos altorių. Aš Ją pasveikinau: "Būk pasveikinta, Marija, mano Motina! Aš esu Tavo kūdikis, neištikima Tavo karmelitė. Meldžiu Tavęs, ateik man į pagalbą ir vesk mane prie savo dieviškojo Sūnaus!"

Kai aš buvau taip viena pati tokioje didžiulėje bažnyčioje, parpuoliau prie Viešpaties kojų, kaip dar niekad savo gyvenime nebuvau dariusi, ir paklausiau Jį: "Ar mudu dabar esava vienudu?"

"Labai gaila!" – išgirdau liūdną Jo balsą savo viduje.

"Pasirūpink, kad mes pasidarytume daug!"

Tada aš pradėjau Jį maldauti: "Viešpatie, giliausiai nusižeminusi Tavęs maldauju, nuobliuok tas dideles mano sielos ydas, kad Tu galėtum atpažinti savo sutvėrimą, kai aš kartą turėsiu stoti prieš Tave! Savo nuodėmės aš noriu taip apgailėti, kaip to nėra padariusi jokia atsivertusi siela. Trokštu Tave taip mylėti, kaip Tavęs iš atsivertėlių tarpo dar niekas nemylėjo. Mano Jėzau, giliausiai nusižeminusi Tavęs maldauju, tegu mano gyvenime nepraeina nė vienos dienos, kurią aš neliečiau gailesčio ašarų, trykstančių iš dėkingumo ir meilės Tau. Pažemink mane, Jėzau, kiekvieną mano gyvenimo akimirką, kad aš nuolatos jausčiau, kokia esu menka! Mano širdis nerimsta, kai aš pagalvoju, kad man jau čia žemėje leista gyventi su Tavimi. O po mano mirties? Kas bus su nesuskaitoma daugybe mano nuodėmių?" – Tada aš patekau į neapsakomą vidujinį suspaudimą, ir aš kreipiausi į Viešpatį. Po to Jis man

leido valandėlei pajusti, kaip Jo gailestingoje meilėje mano nuodėmės pradings.

Pareidama iš bažnyčios aš jutau šventą Jo akivaizdą. Jis kalbėjo:

"Užtikrink Man savyje amžiną priebėgą! Tavo meilė nerimsta. Tu turi mane mylėti dieną-naktį! Klausk Mūsų Motinos, Ji žino, kaip galima Man patikti! Reikalauk gausių malonių! Kuo daugiau reikalausite, tuo daugiau gausite! Nebijokite prašyti! Nebūkite šykštūs su prašymais. Tada esu tikrai laimingas, kai galiu daug duoti! Vien tik tavo pageidavimas padaro Mane laimingu. Pageidauk Man daug sielų! Atsižadėk pati savęs! Dėl to Aš taip dažnai to prašau, kadangi tu tik tada galėsi dalyvauti Mano atpirkimo darbe, jeigu tu kiekvieną akimirką praleisi susijungusi su Manim. Paaukok tai Mano Motinai, taipgi ir tų vietoje, kurie yra Man pasiaukoję! Aš taip labai norėčiau numazgoti jūsų nuodėmes, taigi ateikite pas Mane!"

KIEKVIENA PRADŽIA SUNKI

Kai vieną dieną aš vėlėjau laikyti adoracijos valandos, piktoji dvasia ėmė mane kankinti su baisiomis mintimis. Buvau visiškai sumišusi ir meldžiausi: "Viešpatie Jėzau, kas yra su manimi? Ką reiškia tas pasikeitimas manyje, kurį dabar pergyvenu? Ar yra tame nors kiek tiesos?"

Sekančią dieną šv. Komunijos metu aš vėl atgavau dvasinę pusiausvyrą. Pagarbinau Jėzų. Visą dieną praleidau paskendusi Jame. Turėjau daug skalbtis, bet dirbdama aš buvau visiškai su Juo susijungusi, Jame paskendusi. Savo širdies gilumoje galvojau, kokia aš esu menka, kad negaliu Jam padėti. Kai aš buvau persiėmusi tokiomis mintimis, Viešpats man kalbėjo:

"Atsiduok save visiškai Man! Tik taip tu gali Man padaryti aukų. Būk labai nusižeminusi ir maža, taip tu tapsi pajėgi Mano prašymą išpildyti. Klausyk! Nebijok! Reikalauju iš tavęs didelio dalyko: pašninkauk kiekvieną ketvirtadienį ir penktadienį su duona ir vandeniu už kunigus (Jis paminėjo asmenų skaičių)! Per abi dienas praleisk po 4 valandas prie Manęs ir atsiteisk ypatingai už tuos įžeidimus, kurie Mane sužeidžia. Daryk tai, mano dukra! (Jis manęs taip maldavo!) Vykdyk atsiteisimą ir pasinerk mano kančioje!"

Po to Jis pakartotinai manęs prašė: *"Daryk tai! – Mano dukra, visokios pagundos apniks tave kankinti, bet tu nebijok! Mano malonė bus su tavim! Pasitikėk tobulai Manimi! Tai yra raktas į Mano Širdį! Ak, jūs sielos! Kad tai jūs galėtumėte pajusti Mano sielos troškulį! Bent tu atgailauk! Su kiekvienu širdies plakimu apgailėk savo nuodėmės, taipgi ir tų vietoje, kurie nejaučia su Manimi. Jeigu tavo meilė sumažėtų, tada kreipkis į Mūsų dangiškąją Motiną. Ji vėl pripildys tavo širdį didele meile Man. Nepaliaujamai apmąstyk šv. penkias Mano žaizdas, tas priduos tau daug stiprybės. Pasivesk save Amžinajam Tėvui ir gyvenk su Švenčiausia Trejybe! (Neužmirškime, kad tie žodžiai užrašyti vienaskaitoje, bet viestiek jie liečia mus visus!)* Nuo pagundų slėpkis po Mūsų Motinos apsiaustu. Ji tave apsaugos nuo piktojo priešo, kuris jums nuolatos neduoda ramybės. Mano dukra, tavo nusižeminimas tebūnie toks didelis, kad tavo gerumas ir meilė pereitų ir ant tų, kuriuos tu sutinki. Nuolatos melsk nekalčiausiąją Mūsų Motiną, kad Ji tave laikytų apsaugotą nusižeminime. Išmok savo artimo kalba taip kalbėti, kad tuomi tu atvestum jį prie Manęs. Auka yra kaip besisukantis tekinis, kuris veda prie tikslo. Reikalauk iš Manęs meilės! Semkis iš Manęs! Ypatingai mažas, į akį nekrintančias aukas daryk dėl Manęs mielai! Nesirūpink tuo, kad tu man gali duoti tik menkniekius! Būk visuomet labai maža! Praskysk Manyje kaip lašas vandens vyne!"

Į tai aš atsakiau: "Mano Jėzau, juk aš dar tebesu pradžiokė!"
– Viešpats atsiliepė:

"Mano dukra, dėl to nenusimink! Reikėjo tau vieną kartą pradėti. Ar dar gali atsiminti, kaip tu jaunystės metais vis norėjai mokytis, šviestis, bet neturėjai tam galimybių? Aš buvau tasai, kuris tai sukliudžiau. T o k i a tu Man patikai, ir Aš norėjau, kad tu liktum visiškai neapsišvietusi, nes jau tada Aš turėjau su tavim Savo planus. Taip, Aš norėjau, kad tu pribręstum Man!"

"Mano Viešpatie, kaip dažnai Tu man davei Savo malonę, kuri teikia gyvybę! Bet aš eidavau Tau iš kelio ir pasirinkdavau kitus takus." – Viešpats:

Juk tu žinai, kad tu vos prieš kelis mėnesius dar norėjai paduoti prašymą įstoti į liaudies universitetą. Bet Aš stojau į tarpą. Į Savo mokyklą įstoti Aš tave pašaukiau. Dabar tu turi dėl to džiaugtis, ir būk gera mokinė! Mokytojas esu Aš. Mokykis iš Manęs! Aš nepraleisiu pamokų ir būsiu prie tavęs nuo ankstyvo ryto iki vakaro."

Taip, tai tiesa, mano Viešpatie" – atsakiau aš – "bet aš mažai jausmo teturiu Tau."

"Tai tiesa, mano dukra! – buvo Jo atsakymas.

Tada Jis man parodė daugelį progų, kuriomis aš buvau Jį įžeidusi, pav., jeigu aš buvau kokioje vietoje, kur yra koplyčia, aš su visais atsisveikinau, tik ne su Juo. Jis sakė, jeigu aš priklaupiu, tai tada aš turiu su didele meile mąstyti apie Jį, nes.

"Jeigu tu tai apleidi, tai tas Mane įskaudina!"

Aš tą labai apgailėjau, ir mano akys paplūdo atgailos ašaromis.

DANGAUS KARALYSTĖ KENČIA PRIEVARTĄ

"Mano dukra, aš tau nuolatos sakau: tu turi pasikeisti! Aš tau padėsiu, tik tu vykdyk savo uždavinį iš visų jėgų. Eik prie Mano Motinos, Ji tau padės!"

"Taip, Mano Viešpatie, aš Ją labai myliu. Nes juk Ji buvo ta, kuri mane pašaukė garbinti Jos dieviškąjį Sūnų ir daryti atgailą. Ak, kokį gilų gailestį manyje sužadino Jos ašaromis užspringęs balsas!" – Jėzus į tai:

"Tas buvo pirmasis susitikimas, didelis žingsnis, kadangi Mano Motina tave man labai, labai rekomendavo. Taip seniai Aš tavęs laukiu! Nuo to, kai tave sutvėriau, Aš laukiu tavęs ir kiekvienos sielos!"

"Mano Viešpatie, bet dabar manęs daugiau nebepaleisk!"

"Tu atsiplėšei nuo Manęs, ne Aš tave paleidau!"

"O mano Jėzau, dėl to aš pasidariau tokia menka ir netikusi! Išauklėk mane, gerasis Mokytojaul!"

"Atsižadėk savavališkumo! Aš tave nuolatos to prašau. Prisimink, kai tu likai našlė ir tavo vaikai pamažu pradėjo darytis didesni, kaip tu juos prašydavai, kad jie tau bent vieną

valandą padėtų! Kiekvieną kartą tik vienas katras iš jų . . . ir kokiį palengvinimą tas tau suteikdavo. Ir kaip tau būdavo liūdna, kai jie dėl visokių priežasčių atsiprašinėdavo! Mano dukra, o kiek vaikų ir Aš turiu, ir jeigu jie Man nors vieną valandą padėtų, kaip Aš tada galėčiau jumis džiaugtis! Čia Aš ypatingai galvoju apie Man pasišventusias sielas. Apie tas, kurias Aš laikau Savo Širdies Išrinktosiomis. Jos yra išsiblaškusios pasaulietiskose mintyse. Neklausk, koku būdu tu galėtum pasidaryti išradinga! Išnaudok kiekvieną progą, kurią tu savo sielų troškimu galėtum numalšinti Mano troškulį."

"Mano Viešpatie, noriu Tave mylėti visomis savo jėgomis. Ir vietoje tų, kurie neateina prie Tavęs. Aš užmerkiu akis ir dvasioje apmąstau neapsakomas Tavo kančias, kurias Tu iškentėjai už mane, menką nusidėjėlį. Kodėl Tu išsirinkai mane, o ne ką kitą? Kiek daug yra tokių sielų, kurios būtų vertesnės Tavo meilės!"

"Mano dukra, iš didžiausių nusidėjėlių tarpo Aš sau išsirenkusi sielas dėl išganymo darbo. Ir jeigu jos Mano malonę priima, tai tada Aš jas apipilu ypatingomis malonėmis. Kas gyvena su Manim ir dėl Manęs, tą Aš išplėšiu iš pasaulio, kaip ir su tavim kad padariau."

"Mano Viešpatie, Tavo yra mano valia, veik manyje!"

"Mano dukra, turėk nusistatymą, iš visų jėgų stengtis atvesti prie Manęs nusidėjėlius! Apart to niekas kitkas nebeturi užimti tavo minčių. Man pašvęstos sielos tegu pagauna nuliūdusių mano akių žvilgsnį, tegu neišblaško savo žvilgsnio ir pasineria Manyje. Aš juos priimsiu į Savo Širdies meilę ir iš naujo atgimdysiu. Ko Aš iš jų reikalauju, yra tobulas pasitikėjimas Manimi. Savo meilėje Ašėjau iki kraštutinės ribos. Žinai, tas Man patinka, kai tu, parpuldama prieš Mane sakai, kad tu savo nuodėmės nori taip apgailėti, kaip nėvienas kitas atsivertęs nusidėjėlis nėra padaręs, ir nori Mane taip mylėti, kaip dar niekas Manęs nemylėjo. Paprasti tavo žodžiai palenkė Mano Širdį į gailestingumą. Matai, tam nereikia nei apsišvietimo, nei liaudies universiteto! Kaip labai tuo džiaugiasi ir dangiškasis Tėvas! Daryk taip kiekvieną savo gyvenimo akimirksnį. Šventoji Dvasia paveiks tave, kad tu kovosi prieš blogą prigimtį savo išganymui. Juk tu žinai, kad Mano karalystė kenčia prievartą."

Dažnai pasikartojantis tavo suklupimas neturi atimti tau drąsos. Tai išlaiko tave nusizeminime. Kai darai kryžiaus ženklą, nebūk išsiblaškiusi. Mąstyk visuomet apie tris Dieviškuosius Asmenis. Ką dabar sakau, tai išnešk į viešumą.

Prisimindama penkias šventas Mano žaizdas daryk penkis kartus iš eilės kryžiaus ženklą. Tai darydama, mąstyk apie penkias šventas Mano žaizdas. Žvelk į Mano akis, krauju pasrūvusias nuo daugelio smūgių, kurių ir nuo tavęs esu gavęs."

"O mano Jėzau, nebesakyk toliau, nes plyš man širdis! Pasigailėk manęs!"

Kitą kartą Jis man sakė:

"Valdyk liežuvį, saugokis bereikalingų kalbų!"

DIENOTVARKĖ

Jėzus sako:

"Mano dukra, dabar Aš tau duosiu dienotvarkę.

Pirmadienis: skaistyklos vėlių diena.

Visi tavo veiksmai tebūna paženklinėti noro pagelbėti. Su Manim susijungusi pageidauk, kad skaistyklos vėlės kaip galima greičiau galėtų išvysti Mano Veidą. Aš reikalauju iš tavęs griežtai pašninkauti. Tą prašymą Aš pareiškiu ne tik tau. Išnešk jį į viešumą ir apskelbk šitą Mano Širdies apreiškimą su kitais Mano pranešimais.

Kas pirmadieniais, kreipdamasis į Nesuteptosios Marijos Širdies meilės liepsną, pašninkaus su duona ir vandeniu, tas išvaduos iš skaistyklos vieno kunigo vėlę. Ir tas, kuris to paklausys, po mirties oktavos bėgyje gaus malonę, kad Mano Motina jį išvaduos iš skaistyklos." (Nereikia badauti, duonos ir vandens reikia imti)

"Tai jums suteikė Mano Motina, atsižvelgiant į penkias šventas Mano žaizdas, o Jos Nesuteptosios Širdies meilės liepsna įpareigoja ir Mane."

Antradienis: ta diena priklauso tavo šeimai.

Pavesk kiekvieną iš jų Man atskirai! Pavesk juos Mano Motinai, Ji juos paims į Savo globą.

"Mano Viešpatie, aš giliai miegu" – atsakiau aš – "o kas tada, jeigu pramiegosiu ir maldos budėjimą praleisiu?"

"Prašyk Mūsų Motiną, kad Ji tave pažadintų. Ir Ji dažnai budėjo naktį maldoje. Ar žinai, mano dukra, kad tu už savo šeimą neši didelę atsakomybę? Tu turi ją vesti prie Manęs, kiekvieną pagal jo būdą! Be perstojo maldauk dėl jų Mano malonės. Mieliausias tavo globėjas tebūna šv. Juozapas. Neužmiršk Jį prašyti pagalbos. Per tą naktinę maldą tu gali dėl jų įgyti daug malonių".

Trečiadienis: kunigystės pašaukimų diena.

Maldauk iš Manęs to švento pašaukimo daugeliui jaunų vyrų. Kiek daug tik tu pageidauti, tiek daug gausi, nes daugelyje jaunų širdžių glūdi šitas troškimas, tik nėra, kas jiems tame reikale padėtų. Nebūk mažatikė! Per naktinę maldą tu gali ir jiems išmelsti daug malonių.

Ketvirtadienis: šitą dieną pašvęsk atsisiekimo dvasioje Švenčiausiajam Altoriaus Sakramentui.

Praleisk keturias valandas prie Manęs. Su ypatingai dideliu pamaldumu pagarbink Mane ir vykdyk atsisiekimą (daryk atgailą) už Man daromus įžeidimus. Pasinerk į Mano kentėjimus, kaip Aš krauju prakaitavau, buvau kankinamas, kaip iškentėjau sopulingą mirties agoniją. Iš to tu pasisemsi daug dvasios jėgų.

Penktadienis: pasinerk su visa savo širdies meilės jėga į Mano kančią.

Anksti rytą pabudama pagalvok, kokios kančios Manęs laukė po baisių nakties kentėjimų. Apmąstyk ir prie darbo Mano kryžiaus kelią, kuriame Aš negalėjau pailsėti nė vienos akimirkos. Visiškai netekusį jėgų Mane užvarė į Kalvarijos kalną. Todėl Aš sakau: dėl Manęs jūs negalite persistengti! Nuo 12.00 iki 3.00 val. po pietų garbink šv. Mano žaizdas. Pąsninką pagal išgales užlaikyk iki Mano nuėmimo nuo kryžiaus. Mano vaikeliai, jūsų noras aukotis padaugins jūmyse malonių gausumą.

Šeštadienis: Mūsų Motinos diena.

Tą dieną pagerbkite Ją su ypatingu švelnumu. Tu žinai, kad

Ji yra malonės Motina. Pageidauk, kad žemėje Ji būtų taip gerbiama, kaip Ją gerbia angelai ir šventieji danguje. Prašyk mirštantiems kunigams geros mirties malonės. Danguje šitie kunigai bus tavo užtarėjai, ir tavo mirties valandoje tavęs lauks Šventoji Mergelė. Naktinį maldos budėjimą paaukok šita intencija.

Sekmadienis: šitai dienai gerasis Išganytojas man nedavė programos.

"DALYVAUKIT MANO IŠGANIMO DARBE!"

JĖZAUS PRAŠYMAS KUNIGAMS

Prašyk Mano sūnus, kad jie nėviename pamoksle nepraleistų progos paminėti Mano Nesuteptąją Motiną. O tu, mano dukra, visa siela trokšk Mano Karalystės atėjimo. Mano dukra, meilės augimas atsvers tavo apsileidimus. Mat, meilės dėka padaugėja tavyje Mano malonės.

Mano dukra, pasakyk mano sūnums, kad atšalusias sielas jie išjudintų iš abejingumo, kuriame jos yra paskendusios. Pirmiausia tegu jie išaiškina jiems, kaip artimai galima ir reikia susivienyti su Manimi. Ypatingai tegu jie šituo įsąmonina tas sielas, kurios Mane dažnai priima į savo širaj, bet iš to susitikimo nesiima paskato prie Manęs priartėti. Kai Jūs meldžiatės: "Viešpatie, nesu vertas . . .", tai neatsukit man nugaros, bet darykitės verti, paruoškite savo širdį Mane sutikti, meilės persunktu atsidūsėjimu, mylinčiu žvilgsniu. Aš taip labai jūsų ilgiuosi! Ir taip jau nedaug kas pas Mane teateina! Mažiausia bent tie, kurie pas Mane ateina, tegu Man parodo tikrą atsidavimo ir susitelkimo dvasią. Labiausiai Mane skaudina tai, kad Man neparodoma pasitikėjimo. Ką padės vien tik tikėjimas be pasitikėjimo? Be pasitikėjimo niekam nepavyks prie Manęs priartėti. Prašyk mano sūnus, kad jie sukeltų širdyse ūpą. Tegu jie toms sieloms pasako, kaip labai Man artimi yra tie, kurie kovoja, kad tik jie neatsisakytų kovos. Nes per nuolatinę kovą auga jumoje malonė. Siųskite jas pas Mano Švenčiausiąją Motiną. Ji jus pamokins.

"PASILIK MANO MEILĖJE!"

"Mano dukra, tavo atgailos dvasia priartino tave prie Manęs. Maldauk šitos dvasios ir kitiems. Aš daug ką šaukiu, ypatingai Mane sekti. Nesu net reiklus. Išsirenku sielas dėl visokių aplinkybių. Tavo meilė Man tebūna karštai deganti ir pilna maldingumo. Būk labai tyli, kad išgirstum Mano balsą. Nes tik Mano meilėje pasinėrusios sielos gali išgirsti švelnų, tylų Mano balsą. Mano dukra, meilė yra tokia ugnis, kurią gali išlaikyti degančią tik neperstojantis pasiryžimas aukotis!

Pageidauk, kad Mano karalystė greit ateitų, tau ir visoms sieloms. Kada eini gulti, peržvelk visą savo dieną, ar tu ką nors, ir būtent ką, padarei dėl Mano Karalystės. Kai buvai dar maža ir gyvenai toli nuo motinos tėviškės – kitoje šalyje – tu ilgą laiką jutai skausmingą ilgesį."

"Mano Jėzau, ar tai buvo ilgesys namų, nostalgija?"

Taip! Tai skausmas, o ištikrųjų tai yra amžinosios tėvynės ilgesys. Kentėk už tuos, kurie amžinosios tėvynės nesilgi! Nesivadovauk savo jausmais, mylėk tik Mane! Būk pilna meilės dvasios. Mylėk Mane, kaip į baltus vystyklius suvystytą kūdikį. Ieškok Manęs, kaip kad ir Mano Švenčiausioji Motina suspausta širdimi Manęs ieškojo didelėje minioje. O jeigu Mane kur nors randi, tai dėliaukis Manimi! Jei manai, kad tau reikalinga tėviška parama, tai pakelk akis į Amžinąjį Mano Tėvą ir pasinerk su Šventąja Dvasia į mūsų meilę. Nesibijokit! Mano Širdis yra nuolatinė jūsų poilsio vieta. Jeigu nori čia pailsėti, tai jau ir pailsėjai. Juk tu tai jauti, ar ne?

Ak, išverk prie Manęs, kad Man nereikėtų pergyventi kartaus nusivylimo!

Pasilik Mano meilėje ir atvesk ir kitus į Mano artumą. Tą Aš tau dažnai sakau. Žinai, mūsų skaičius toks mažas, maža mūsų stovykla lengvai apmatoma."

Jis tai pasakė tokiu liūdnu balsu, kad mano širdis degte degė Jam.

"Dėl klystančių man taip skauda, taip labai skauda širdį! Nesistebėk, nes visos mažos tavo aukos sušvelnina begalinį mano troškulį sielų! Pirmiausia Aš tau sakau: nesivadovauk savo jausmais, mylėk Mane! Pasakyk savo broliams ir

seserims, kad toks yra Viešpaties mokslas: vienintelis Tėvemūsų ar Sveikamarija sielos sausraje yra vaisingesni už ilgąs maldas, kada siela randasi gausios malonės stovyje."

Viešpats mane išmokė ir tokią trumpą maldelę ir prašė ją perduoti toliau, nes Jis laiko ją veiksminga priemone šetono apakinimui. Jis mūsų prašo, kad mes visomis jėgomis pasisavintume amžinąsias Jo mintis.

Mūsų žingsniai težengia kartu

Mūsų rankos terenka kartu

Mūsų širdys tegu plaka kartu

Mūsų giliausi jausmai tegu jaučia kartu

Mūsų dvasios mintys tebūna viena

Mūsų ausys kartu tegu klausosi tylumos

Mūsų akys tegu žiūri vienos į kitas ir susilieja

Mūsų lūpos tegu kartu maldauja Amžinąjį Tėvą pasigailėjimo!

Per rytmetines maldas Šventoji Mergelė kartą šitaip sakė:

Šetonas grobsto sielas siaubą keliančiu būdu. Daugelis jų prievarta įtraukiamos į jo tinklus, prieš savo valią. Padėkite Man! Padėkit! Aklas šetono pyktis taip sustiprėjo, kad jam pavyksta patraukti prie savęs net pamaldžias sielas."

JĖZAUS SKUNDAS

Jėzus kalba:

"Mano vaikeliai, jeigu tėvai nuperka vaikui naujus rūbus, tai jie laukia, kad šis jiems padėkotų, ir nuoširdžiai ragina juos daboti, nes įgyti nebuvo lengva. Mano Amžinasis Tėvas jums irgi davė naują rūbą, stebuklingai gražų pašvenčiamosios malonės rūbą, per šv. krikštą. Bet jūs vistiek jo nedabojate!

Ar yra kur tokių tėvų, kurie daugiau kentėjo negu Aš, kad vėl atstatytų primykštę to pašvenčiamosios malonės rūbo skastybę? Aš įsteigiau Atgailos sakramentą, bet jūs vistiek juo nesinaudojate. Ar ne tam Aš krauju prakaitavau, leidausi erškėčiais apvainikuojamas, leidausi prikalėti Save prie kryžiaus, ant kurio Aš iškentėjau kančių kančias?

Tada Aš pasislėpiau kaip mažas, į vystyklus suvystytas kūdikis, mažytėje ostijoje, kad jūs galėtumėt prie Manęs prisitarti ir Manęs nebijotumėt. Ar yra tokių tėvų, kurie dėl naujų savo vaiko rūbų būtų padarę didesnę auką negu Aš?

"ŽIŪRĖK, KAIP AŠ TAVE MYLIU!"

"Giliausio pagarbinimo verčiausias Jėzau, gerasis mano Mokytojai, Tu žinai, ką aš Tau norėčiau pasakyti. Bet žodžiai nedaeina iki mano lūpų, o tik ašaros tyliai byra. Tai gailėsčio ašaros. Begalinį Tavo gerumą norėčiau išsakyti gražiausiomis eilėmis, bet negaliu, šitas talentas man neduotas. Savo skurdo ir menkystės akivaizdoje aš be paliovos mąstau, ką aš iš viso galėčiau Tau duoti. Viešpatie Jėzau, aš vėl ir vis iš naujo atiduodu Tau savo nuodėmes ir tą monotonišką tekėjimą ašarų malonėmis persunktos mano sielos. Išklausk mane, meldžiu Tavęs! Tai yra mano sielos muzika. Karštai Tavęs maldauju, nedėkis, tartum Tu nenorėtum jos klausytis. Ir ji yra Tavo dovana, ir aš Tau tūkstančius kartų už ją dėkoju. Kieviename mano širdies plakime yra ir mano gailestis. Bet to dar per mažai, mano Viešpatie Jėzau, nes mano širdies plakimas kartais pristoja. Todėl aš Tave dabar prašau leisti paslėpti gailestį už mano nuodėmes kiekvienoje dulkėlėje, kurią Tu sutvėrei, o vėjas tegu jas neša prie Tavęs, kad Tu matytum, kaip aš Tave myliu. Tai viskas, ką Tau galiu duoti. Priimk mane, mano Viešpatie!"

Viešpats manęs prašė, kad ir šitas eilutes užrašyčiau, kad mano broliai ir seserys pamatytų, kad tik atgaila mus priartina prie Jo! "Mano Viešpatie, aš norėčiau apgailėti viso pasaulio nuodėmes ir padėti jas po Tavo kojų!"

"Mano dukra, tegyvena tavyje šitas troškimas. Tas tavo noras sužadins daugelyje sielų gailestį ir atves arčiau prie Manęs. Taip jūs galite prisidėti prie Mano atpirkimo darbo."

"LUMEN CHRISTI" (Pažiba – Kristus)

Kartą tūlas, man girdint, apie vieną abiem bendrą pažįstamą pasakė: ". . . nėra ypatinga pažiba!" Aš išsigandau, kad mes būtum galėję nusidėti prieš artimo meilę; aš tuoj nukreipiau savo žvilgsnį į Viešpatį, o Jis, kai buvau likusi viena, štai ką pasakė:

"Aš labai džiaugiuosi, jeigu jūs širdis dėl kiekvieno mažojo pradeda virpėti, jausti su Manim. Mano dukra, Aš esu Pažiba – Kristus! Į Mane galite žvelgti. Aš esu pasiaukojimo

prakilnumas ir didybė, gailestingume gilybė ir neišsemiamumas, pavyzdžio pilnybė, išvermingas kantrybės Dievas, nepajudinamas gerumas, įkūnytas gailestingumas, kuris iš Manęs liejasi ant jūsų. Kas gali apie save visa tai pasakyti? Tik Aš! Pažiba – Kristus (Lumen Christi) ! Aš, kuris esu vienos prigimties su Tėvu! Aš, kuris dėl jūsų viską padariau, kad būčiau pasauliui Pažiba – Kristus (Lumen Christi), kuriuo jūs turite sekti! Aš, tvirtybės teikėjas žmogiškai silpnybei! Aš įtikinu pasaulį, parodydamas kelią Savo žmogiška prigimtimi!”

”Mano Jėzau, aš garbinu Tave ir šlovinu Tave taipgi ir tu vardu, kurie to nedaro.” Į tai Viešpats:

”Tu žinai, kaip labai Aš kviečiu sielas prie Savęs ir su didžiausiu ilgesiu laukiu, kad jos priimtų Mano dieviškus įkvėpimus. Mano dukra ir sese, Aš laiminu tave ir visus, kurių vietoje tu dabar Mane pagarbinai ir permaldavai. Ir ant jų Aš išlieju Savo malonės pilnybę. Ką tik Aš neduočiau tokiai sielai, kuri atsiliepia į Mano meilę! Mylinti Mano Širdis leidžiasi pagaunama ’nesąmonės’. Todėl Aš vartoju tokius – jums įprastus – išsireiškimus, kad matytumėte, kad ir Aš esu žmogus, kad jūs Mane suprastumėte kaip žmogų. Žinau, kad tu nemyli Manęs savo protu, bet tai ir nebūtų Man taip miela. Tokia meilė Manęs nedomina. Jeigu mūsų širdys kartu plaka, tai šita meilė yra visai kitokia, negu proto meilė, kuri galvoja, protauja ir apskaičiuoja. Dabar tu Mane supranti, ar ne? Matote, kaip labai reikia su Manim palaikyti ryšį žmogišku būdu! Tegu tai sužadina abipusį pasitikėjimą Manimi.”

VIEŠPATIES PRANEŠIMAS TĖVAMS

”Aš prašau tave, užrašyk dar kartą tai, ką Aš jau pereitais metais esu tau sakęs, Mano su šventuoju tėvu sutinkantį mokymą. Žinai, tai yra labai svarbu! Dabar Aš tau dar kartą jį persakau:

Jūs visos šeimos motinos, kurios elgiatės pagal Mano Širdį, žinokite, kad jūsų darbas nė kiek nemenkesnis už veikimą kunigų, kad ir iškeltų į aukščiausią garbę! Jūs tėvai, jūs motinos, perpraskite tą prakilnų pašaukimą, kurį Aš jums patikėjau! Jūs esate tam pašaukti, kad pripildytumėte žmonėmis Mano karalystę. Iš jūsų širdies, iš jūsų iščios prasideda

kiekvienas Mano Bažnyčios žingsnis! Mano Karalystė tokiu mastu plečiasi, kaip jūs motinos apsieinate su sutvertomis sielomis. Jūs turite patį didžiausią ir atsakomingiausią uždavinį. Jūsų rankoms Aš patikėjau tą darbą, kuris daugybę sielų turi nuvesti į amžinąjį išganymą! Šitam atsakomingam jūsų uždaviniui Aš duodu ypatingą Savo palaiminimą.

Per savo dvasios vadovą perduok Mano prašymą šventajam tėvui, per kurį Aš savo palaiminimą, – surištą su didelėmis malonėmis – noriu suteikti. Tą palaiminimą Aš duodu tiems gimdytojams, kurie bendradarbiauja kartu su Manim ir įvykdo dieviškąją Mano valią. Tas palaiminimas yra nepaprastas ir skirtas tiktai tėvams-gimdytojams! Prie kiekvieno kūdikio gimimo šitas šeimas Aš apipilsiu ypatingomis malonėmis.”

Tai sakydamas, Viešpats aptvindė mano – kaipo motinos – sielą šitomis malonėmis, kurias Jis nuo dabar per šventąjį tėvą nori dovanoti tėvams. Žodžiais negalima to išreikšti.

AMŽINOJI AUKOS APYTAKA

Kartą per šv. Mišias po žodžių: "Ramybė jums!" Jėzus sako:

"Ar tu žiani, kame glūdi Mano ramybė? Tą gali patirti tik tie, kurie savo kūną pajungia kilniems sielos poreikiams. Taip, šitie patiria Mano ramybę! Aš jums apsireiškiau kaip Dievas ir kaip tikras žmogus. Tai žino visi, kurie valgo Mano šv. Kūną ir geria Mano Kraują. Žmogiškoji Mano Širdis plaka kartu ir su Mano Dievyste, ir su jūsų, žmonių širdimis. Kas su Manim gyvena, tas gali Man teikti tik gyrių. Tas gyrius padidina Mano išganymo darbo pasėkmę. Tas pasisekimas padaro jus šventais. Matote, tai yra amžina apytaka tarp dangaus ir žemės! Neperstojanti apytaka aukos! Per tai Aš išlieju ant jūsų malonių pilnybę, ant tų, kuriems Mano Vardo garbė rūpi kaip jų pačių reikalas. Išsverminga, kantri meilė neturi pašalinių!"

TROŠKIMAS – AUKA

Kitą kartą Jėzus sakė:

Ar tu gali sau įsivaizduoti, kad Aš jūsų neišklausyčiau, jeigu jūs ko nors iš Manęs trokštate dėl sielų išganymo? Juk tada Aš pats trukdyčiau Savo išganymo darbą! Žinoma, kad Aš

nekiekvieną pasauliu tuo pačiu būdu! Iš to, kuriam Aš daugiau daviau, daugiau ir reikalauju. Esminis dalykas: aukokitės už tas sielas, kurias jūs norite atvesti arčiau prie Manęs! Auka priduoda tavo veiksams žerėjimą, ir per tai tu pažinsi, koks yra Mano pageidavimas. Apie tai jau esu su tavim kalbėjęs. Pageidavimas, troškimas yra ta stebuklinga priemonė, prie kurios priklauso ir auka. Pav., vaikas pageidauja būti geru mokiniu, todėl jis uoliai mokinasi. Motina ilgisi motinystės, ir tuo pačiu joje randasi jau ir pasiryžimas aukotis. Sportininkas turi troškimą tapti pirmuoju ir todėl jis daro visokiausių aukų. Šeimos tėvas nori pasistatyti savo šeimai namus, ir tam tikslui jis sudeda labai daug aukų. Dėl to Aš sakau: širdies troškime kartu jau glūdi ir auka. Abu yra vienas nuo kito neatskiriami.”

Vieną dieną aš dalyvavau vakrinėse Mišiose. Po to aš ilgai pasilikau bažnyčioje; seselė zakristijonė manęs nepastebėjo ir per neapsižiūrėjimą užrakino bažnyčios duris. Taip aš ir palikau paš Jį. Mes buvome dviese: Dievas ir aš su karštai prašančia malda. Buvau paskendus maldoje, meldžiausi už vėles skaistykloje, kad jos kuo greičiausiai galėtų regėti Dievą. Meldžiausi taip, kaip Švenčiausioji Mergelė mane išmokino melstis: "Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su Tavimi! Pagirta Tu tarp moterų ir pagirtas Tavo iščios vaisius, Jėzus. Šventoji Marija, Dievo Motina, melskis už mus nusidėjėlius. Užliek visą žmoniją Savo melės liepsnos malonės veikimu, dabar ir mūsų mirties valandoje. Amen." Kai aš to troškau, Palaimintoji Mergelė mane prakalbino:

"Mano dukrele, už tavo troškimą ir užuojautą Aš noriu tau atlyginti. Iki šiol tu kalbėdavai Mano garbei 3 Sveika Marija, kad viena vėlė būtų išvaduota iš skaistyklos. Dabar 10 vėlių bus išvaduotos iš kentėjimų vietos, kad tavo troškimas būtų patenkintas."

Mano protas nepajėgė perprasti tokio didelio gerumo. Vietoj padėkos žodžių iš mano lūpų išsiveržė tik atodūsiai: "Gailestingumo Motina! Ačiu! Ačiu! Ačiu už tiek daug malonių!" Ėmiau verkti, ir ašaros dar padidino mano gailestį už nuodėmes. Kas neapsiverktų dėl tokio didelio gerumo ir gailestingumo!

"IEŠKOTI ŠIRDŽIŲ!"

Kai aš kartą laikiau naktinį maldos budėjimą, pamaldžioje

tyloje atsistojo šalia manęs Viešpats. Jis prakalbino mane:

"Ramybė tau!" – "Dabar Aš einu ieškoti sielų."

Kai aš pastebėjau, kad šventa Jo akivaizda nuo manęs atsitolina, kūkčiodama sušukau Jam įkandin: "Kur eini, mielas mano Jėzau?" "Aš einu tik tam, kad ieškočiau širdžių!"

Tada man buvo leista pajusti, kokia yra amžina Jo mintis: ieškoti širdžių.

"PADĖKIT MAN GELBĖTI SELAS!"

Kartą Jėzus į mane taip prakalbėjo:

"Mylima mano siela, trošk dėl Manęs daug, daug sielų! Tai vienintelis mano prašymas: sielų! Ak, sielos! Kaip karštai Aš jų trokštu! Ak, kaip Aš kenčiu dėl sielų abejingumo! Pasakyk Man: argi taip sunku Mane mylėti?"

Į tą klausimą galėjau Jam atsakyti tik didžiausiu mano sielos gailėsčiu.

"Ak, tu mažoji Mano siela, gailestis už tavo nuodėmes Mane apsvaigina! Supraskit tą didelį stebuklą! Gailėsčio persunkta Jūsų meilė apsvaigina Dievą! Trošk, kad daugelis, daugelis savo nuodėmes su tokia meile apgailėtų, kad Aš ir jų būčiau apsvaigintas!"

Gailestį už jūsų nuodėmes Aš surenku kaip žiedų dulkeles ir perkeičiu jį nusidėjėlių sielose dievišku medumi. Matai, nusidėjėlis yra pasyvus, jis visiškai nieko nedaro dėl savo sielos išganymo. Todėl privalote jūs, jūs mylimi atgailautojai, laikytis iš vieno ir skrajodami nuo vienos gėlės prie kitos rinkti žiedų dulkeles, kad Aš galėčiau jas perkeisti nusidėjėlių sielose į medų, į saldų gailėsčio medų. Jūsų troškimas nelieka be vaisių! Gaila, kad yra ir tokių sielų, kurios net mirties patale nenori pažinti begalinės Dievo meilės. Tai yra jaudinanti tragedija! Supraskit! Mano Motinos meilės liepsna nori tai sutrukdyti! Dalyvaukit Mano išganymo darbe! Nelaikykit Mano žodžių keistais, kadangi jie visuomet yra vienas ir tas pats. Gerai įsidėkite: Dievo Žodis visuomet yra vienas ir tas pats, kuriuo Aš trokštu sielų išganymo."

**DIEVO MOTINOS PRANEŠIMAS
APIE JOS NESUTEPTOSIOS ŠIRDIES
MEILĖS LIEPSNĄ
KAIP APIE NAUJĄ PRIEMONĘ PASAULIO IŠGELBĖJIMUI**

Sopulingasis penktadienis. Švenčiausioji Mergelė kalba:

"Tiek daug nuodėmių yra krašte! Padėkit Man gelbėti sielas!"

DIEVO MOTINOS PRANEŠIMAS

Aš duodu į jūsų rankas šviesos spindulį. Jis yra Mano širdies meilės liepsna! Aš esu geroji ir mylinčioji jūsų Motina, ir susijungusi su jumis, ranka rankon, Aš jus išgelbėju. Jūsų kraštą (Vengriją; vertėjo past.) šv. Steponas pašventė Man, ir Aš jam prižadėjau, kad Aš jo ir Vengrijos šventųjų prašymą nešioju savo širdyje.

Norėčiau paduoti į jūsų rankas naują priemonę. Priimkite ją ir supraskite; nes aš į jus žvelgiu nuliūdusia širdimi!

Mano dukra, šiuomi Aš perduodu Savo Širdies meilės liepsną! Uždek ją savąją ir duok ją toliau, bent vienai sielai!"

Tada Dievo Motina pradėjo taip smarkiai kūkčioti, kad aš nežinojau, kas man daryti. Visų vardu aš prižadėjau viską, kad tuomi sušvelninčiau Jos skausmą, nes tiek betrūko, kad ir mano pačios širdis neplyštų.

PIRMASIS DIEVO MOTINOS PRAŠYMAS

"Mano dukra, Aš prašau, kad ketvirtadienį ir penktadienį jūs laikytumėte ypatingomis malonių dienomis ir tomis dienomis ypatingai vykdytumėte atsisteisimo darbus Mano dieviškajam Sūnui. Atsisteisimo būdas yra toks: atgailos valanda šeimoje. Laike tos valandos, kurią jūs praleidžiate šeimoje su atgailos darbais, kalbėkite įvairias maldas (pav. rožančių). Giedokite šventas giesmes! Atsimindami penkias šventas Mano dieviškojo Sūnaus žaizdas, pradėkite šitą maldingumo

pratybą, padarydami penkis kartus kryžiaus ženklą, tuo pačiu būdu ir užbaikite. Persižegnojus, pamaldos pradedamos dvasiniu skaitymu. Uždekite šviesą (pav. žvakę), Mano pažado prisiminimui. Darykite tą atsiteisimo valandą dviese ar tryse, nes juk žinote: kur du ar trys susirenka Mano Sūnaus vardu, ten yra ir Jis. Įpraskite ir dienos metu prie tokio pamaldumo, penkis kartus persižegnoti, ir paveskite save dangiškojo Tėvo gailėstingumui. Tai jus priartins prie Amžinojo Tėvo ir pripildys malonių jūsų širdį."

MEILĖS LIEPSNOS PASLAPTIS

"Šita pilna malonių liepsna, kurią aš jums duodu iš Savo Nesuteptosios Širdies, tegu plečiasi iš širdies į širdį. Tai bus didelis stebuklas, kurio šviesa apakins šetoną. Ji yra meilės ir santarvės ugnis, ir ugnį mes užgesinsime ugnimi: neapykantos ugnį meilės ugnimi! Šitą malonę, per penkias šventas Mano dieviškojo Sūnaus žaizdas, Aš jums išrūpinau savo tarpininkavimu pas dangiškąjį Tėvą!"

Jai šitai sakant, stebuklingu Jos įkvėpimu supratau, kaip labai Švenčiausios Mergelės valia derinasi su valia Amžinojo Tėvo, Jos dieviškojo Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Palaimintoji Mergelė prižadėjo, kad Ji bus su mumis, kad šita maža liepsnelė greit išsiplėstų į didžiulę liepsną visame pasaulyje. Ji sakė:

"Aš noriu, kad Nesuteptosios Mano širdies meilės liepsna pasidarytų visur žinoma, taip, kaip ir Mano Vardas kad yra žinomas visame pasaulyje. Aš jos nebegaliu ilgiau Savyje užlaikyti, ji su visa jėga veržiasi į jus. Savo Širdies liepsna Aš apakinsiu šetoną. Su jumis susijungusi, Mano Širdies meilės liepsna nusvilins nuodėmę.

MEILĖS LIEPSNOS MALONĖS VEIKIMAS

Kai kartą aš turėjau daugiau kentėti, Švenčiausioji Mergelė man sakė:

Priimk šituos kentėjimus už mirštančius! Matai, mano dukra, jeigu Mano Širdies meilės liepsna įsižiebia žemėje, tada jos malonių veikimas dateka ir prie mirštančiųjų. Šetonas apakina, ir su pagalba jūsų būdinčios maldos mirštančiųjų kova

su šetonu liausis. Švelnioje Mano meilės liepsnos šviesoje atsivers ir labiausiai užkietėję nusidėjėliai, nes Aš noriu, kad nepražūtų nė viena siela."

Po to Ji pakartojo Savo žodžius, kuriuos Ji man jau dažniau buvo sakiusi:

Užrašyk, ką Aš dabar sakau: Mano Nesuteptosios Širdies meilės liepsnos veikimą Aš noriu išplatinti visose tautose ir giminėse, ne tik tose, kurios priklauso katalikų Bažnyčiai, bet visose viso pasaulio sielose, kurios yra paženklintos dieviškojo Sūnaus kryžiumi.

Savo meilės liepsną, kurią Aš vis labiau noriu jumyse išplatinti, Aš išplėsiu ir ant vėlių skaistykloje!

Tos šeimos, kurios ketvirtadienį arba penktadienį laikys namie atsisteisimo (atgailos) valandą įgys ypatingą malonę, kad jos savo mirusį šeimos narį po vienos vienintelės griežto pažninko dienos (su duona ir vandeniu) galės išvaduoti iš skaistyklos."

Palaimintosios Mergelės žodžius savo viduje aš pergyvenau taip, panašiai kaip mes motinos, drebėdamos dėl savo vaikų, su rūpesčiu ir meile juos perspėjame ir saugome.

"Vaikeli, tikėk į motinišką Mano galybę! Nusizėminimas! Pasiaukojimas! Tos dvi laikysenos privalo apvaldyti tavo sielą. Tikėk ir pasitikėk. Įtikėk pagaliau dabar į motinišką Mano galybę, kuria Aš apakinsiu šetoną ir išgelbėsiu pasaulį nuo prarajos!

"AŠ SPIRIU JUS PRIE TO!"

Švenčiausioji Mergelė mane karštai maldavo, kad mes viską padarytume, kad Jos meilės liepsna būtų išplatinta visame pasaulyje!

"Savo meilės liepsnos Aš nebegaliu ilgiau Savyje užlaikyti, leiskit, kad ji į jus įtekėtų! – Ženkit pagaliau pirmąjį žingsnį! O, kad tai Aš jau galėčiau matyti jūsų geros valios pradžių! Tik pirmutinis žingsnis yra sunkus, tikėk Manim! Jeigu jis yra žengtas, tada Mano meilės liepsna galingai prasiveržia pro jūsų sielos nepasitikėjimą ir po to ji apšvies jūsų sielą kaip švelni šviesa. Jeigu ji tada neberas daugiau pasipriešinimo,

mano meilės liepsnai duodantieji užėigą, apsvaiginti malonių pilnybės, skelbs visam pasauliui – kaip esu jau sakiusi: – nuo to, kaip, Žodis tapo kūnu, dar niekad nebuvo išlietas toks malonių srautas.

Nebūkit baimingi! Drąsos darbui Aš duosiu kiekvienam! Tik jūs turite norėti! Savo meilės liepsnos malonės veikimu Aš teiksiu jūsų sieloms šviesos, kad jūs pradėtumėt žygį drąsiai ir narsiai. Jūs privalote tai daryti! Aš jus spiriu prie to!”

”JŪS VISI ESATE MAN REIKALINGI!”

Sutinkantys Viešpaties ir Palaimintosios Mergelės žodžiai:

”Jeigu jūsų tarpe randasi toks, kuris Mano meilės liepsnai priešinasi, tai tada jūs iš visų jėgų jam kliudykit. Stenkitės, nes jūs privalote stengtis! Jūs visi esate Man reikalingi! Visi žmonės! Man reikalinga viso pasaulio jungtinė jėga! Jūs privalote daryti pastangas apakinti šetoną! Jūs visi esate man reikalingi, kiekvienas atskirai ir visi kartu! Nepakęskit delsimo; nes šetonas tiek bus aklas, kiek jūs prie to prisidėsite. Pradžia! Aš duodu jums stebuklingos jėgos, visai daugei ir kiekvienam iš jūsų atskirai. Atsakomybė didelė. Bet jūsų darbas nebus veltui. Jeigu visas pasaulis laikysis su Manim iš vieno, tada švelni Mano meilės liepsnos šviesa įsiliepsnos ir įsidegs visoje žemėje. Šetonas bus pažemintas ir padarytas nepajėgiu ir toliau berodyti savo galybę, tik tą pasiruošimo laiką jūs neturit užvilkinsi, ne, neprailginkit jo! Nebūkit neveiklūs šventame Mano reikale!

Per nedaugelį, per mažutėlius turi šitas malonių išsiliejimas, – kuris sudrebins pasaulį – prasidėti. Kiekvienas, kuris gauna šitą pranešimą į rankas, tegu jį priima kaip pakvietimą ir nėvienas iš jūsų dėl to tegu nepasipiktina ir neatsiprašinėja! Jūs visi esate mano vaikai, ir Aš jums visiems esu Motina! Melskit šventąjį Juozapą, nekalčiausiąjį sužieduotinį, jis žmonių širdyse ieškos Mano meilės liepsnai užėigos!”

”Pranešk šitą Mano prašymą, su tavo dvasios vadovo pritarimu, per vyskopus ir kunigus šventajam tėvui!”

”Aš prašau šventąjį tėvą, kad jis Mano Nesuteptosios Širdies meilės liepsnos šventę nustatytų vasario 2 dieną, Marijos Įvedybų šventėje.”

PRIEMONĖS ŠETONO APAKINIMUI

ŠVENČIAUSIOJO KRAUJO GALYBĖ

Taip pat ir šv. Mišių metu, ir po šv. Komunijos Jėzus kalbėjo apie Savo švenčiausio Kraujo galybę:

"Aš esu kraujo davėjas pasauliui. Mano dieviškuoju Krauju jūs galite apsisvaiginti. Ar jūs galite tai protu suvokti? Tai nelengva, ar ne? Aš esu vienintelis kraujo davėjas pasauliui. Pamąstykit! Mano švč. Kraujas sušildo atšalusias, sustingusias jūsų sielos jėgas ir jas išjudina. Aš leidžiu jį gausiai tekėti ir aplaistyčiau juo viso pasaulio sutvėrimus, bet jūs turėtumėte leisti, kad dieviškoji Mano Motina jus paimtų į šventą gydymą. Kodėl jūs norite likti tik paprastais žmonėmis? Jūs privalote norėti būti sudievinami, kad Aš galėčiau jums džiaugtis, džiaugtis gyventi jūsų tarpe!

Mano stalias nuolatos padengtas. Aš, Šeimininkas, viską paaukojau, atiduodu jums Patį save!

Pažvelkit po švč. Kraujo priėmimo į savo sielą ir patėmykit tą šniokštimą, kurį švč. Mano Kraujas veikia jumoje! Nebūkit tokie bejausmiai! Ne įpratimas tegu veda jus prie Mano stalo, bet meilės ugnis, kuri per Mane ir susijungusi su jums sudegina jūsų sielos nuodėmes."

ŠVENTOS MIŠIOS

Tada Švenčiausioji Mergelė pasakė:

"Jeigu esate malonės stovyje ir dalyvaujate šv. Mišiose, kurios jums neprivalomos, tada Mano Širdies meilės liepsna taip stipriai prasiveržia, kad per tą laiką šetonas yra apakintas ir Mano malonių pilnybė liejasi ant tų sielų, už kurias jūs jas paaukojate.

Dalyvavimas šv. Mišių aukoje padidina šetono apakinimą aukščiausiam laipsnyje.

Šetonas niršta nuo baisaus įtūžimo; įprastomis savo kankinėmis jis veda dar žiauresnę kovą, kai jis pajuto, kad jo apakinimas prieš akis!"

KASDIENINIS PASIAUKOJIMAS

Dienos metu Švenčiausioji Mergelė man vėl sakė:

"Paaukokite savo darbą ir dienos bėgyje Dievo garbei! Jeigu esate malonės stovyje, tada ir per šitą paaukojimą sustiprėja šetono apakinimas! Todėl gyvenkite Mano Malonėje, kad šetono apakinimas vis labiau išsiplėstų ir apimtų vis didesnius plotus.

Ta daugybė malonių, kurias Aš jums dovanoju, jeigu jūs jas gerai panaudosite – ir jūs privalote jas vis labiau ir geriau panaudoti – turi tą pasekmę, kad daugybė sielų pasitaisys."

DIEVO MOTINOS SKUNDAS

Kartą, man besidarbuojant, Švenčiausioji Mergelė nusiiskundė:

"Juk tu irgi esi motina! Aš dalinuosi su tavimi neišmatuojamu savo skausmu. – Pagalvok . . . jeigu iš šešių tavo vaikų tik vienas vienintelis būtų pasmerktas! Koks tau būtų didelis skausmas! O Aš? Ak, ta yra Mano Kančia, kad Aš turiu žiūrėti, kaip daug Mano vaikų pražūva pragare! Gelbėk! Gelbėk! Gelbėk, vaikelii!"

Kai Ji tai kalbėjo, Ji įdėjo sopulingą Savo kančią į mano širdį, nuo ko ji liko visiškai sutrinta.

"Kaip dažnai ir kaip daugelis sako tuos žodžius: 'Sopulingoji Motina!', bet nepagalvoja, kad Aš ir d a b a r kenčiu, ne tik dieviškojo Mano Sūnaus kryžiaus kelyje."

Švenčiausios Mergelės skundas užtvindo mano širdį dideliu skausmu ir aš jaučiu savyje degantį troškimą, Jos meilės liepsną kuo greičiau perduoti toliau.

Mane yra apėmęs neapsakomai didelis ilgesys, kuris mane verčia Jos meilės liepsną kuo greičiausiai paskelbti visoje žemėje, kad šetonas kuo anksčiau būtų apakintas ir daugiau nebepražudytų sielų.

Šitą mano pageidavimą piktasis priešas puola be pertrūkio, jis trukdo man melstis, neduoda man ramybės. Per tas pagundas jis nori manyje sukelti nevilgtį: "Jūsų pastangos vistiek bergždžios!" – Tuose karčiuose skausmuose aš šaukiuosi į

dangiškąjį Tėvą: "Mano gerasis dangaus Tėve! Aš, mažytė tavo kibirkštėlė, šaukiuosi Tavęs. Tu mane suplanavai, sutvėrei, o taip pat ir mano mirties valandą jau paskyrei. Kas galėtų išdrįsti, neteisėtai ir įžūliai kištis į Tavo gerumo ir galybės darbus? Gelbėk mane nuo pikto priešo, kuris išdrįsta gundyti net Tavo dieviškąją Didenybę! Ak, mano gerasis dangaus Tėve! Man dabar taip reikalinga tvirta Tavo rankos pagalba. Dieviškasis Tavo Sūnus mane pamokė visuomet likti maža. Argi Dieviškos Tavo Didenybės akivaizdoje aš išviso galiu kitokia būti? Ar aš priešais Tavo Didybę ir Garbę galiu kitokia būti, kaip tik mažytė kibirkštėlė, kuri iš Tavo Šviesos grožybės gauna žiburiuojantį atspindį? O Palaimintoji Mergele, apakink šetoną Savo meilės liepsna, nes jis nori mano sielą sugundyti padaryti dangaus keršto šaukiančią nuodėmę!"

ŽVELKIT Į MANO AKIS

Mano kankynės valandose Jėzus atėjo man į pagalbą:

"Žvelk tvirtai į Mano akis, kurių perveriantis žvilgsnis apakina šetoną!"

"Pagarbinimo verčiausiasis mano Jėzau, kaip aš galiu žvelgti į Tavo akis? Jeigu aš savąsias ir užmerkiu, tai vistiek matau Tavąsias, kurios nušviečia kiekvieną mažiausią mano sielos kampelį. Ak, vargas man, mano nuodėmės!" – Jėzus:

"Kas su Manim eina, su Manim renka, tas tegu žvelgia į perveriančias Mano akis ir susilieja su jomis! – Deja, daugelis nugręžia savo akis nuo Manęs, jie negali pakelti Mano žvilgsnio. Sakyk jiems, kad jie nenugręžtų nuo Manęs savo žvilgsnio, bet apgailėtų savo nuodėmės ir Aš jiems visuomet atleisiu.

Ar žinai, kaip Man labai patinka, jeigu tu Man sakai: 'Imádott Jėzusom!' / 'Pagarbinimo verčiausiasis mano Jėzau!' / – Sakyk tai ir už kitus! O jeigu jūs per ištisą valandą neturėtumėt nieko kito Man pasakyti, kaip tik tai, ak, tada Aš leisčiau perveriantį Savo žvilgsnį rymoti ant jūsų!

Aš prašau jus: nepasitraukit nuo Manęs! Pasilikit visuomet Mano akivaizdoje! – Sakyk visiems Mano broliams ir seserims: mūsų akys žvelgia į vieną kitas, tegu susilieja mūsų žvilgsniai!"

"Ak, mano Viešpatie, manasis, mūsų su Tavuoju?"

"Žvelk į Mano akis! – Tai Aš sakau ne tam, kad tu pasidarytum baili, bet kadangi Aš noriu tave paskatinti, kad kovų metu tu tik nepanarintum savo žvilgsnio į žemę! Kad tu neieškotum paguodos, žvelgdama į žemę, bet žvelgtum tik į Mane!"

Aš noriu, kad jūs savo kovose, arti glausdamiesi prie Manęs ir Manim pasitikėdami, visuomet žvelgtumėt tik aukštyn."

IŠTIKIMYBĖ

Kartą laike adoracijos valandos aš kalbėjau: "Pagarbinimo verčiausiasis mano Jėzau, aš myliu Tave!" Jėzus į tai atsakė:

"Pasakyk Man, kai tu ateidavai pas Mane laikyti adoracijos valandą, ar nors kartą esi čia ką nors sutikusi?"

Nuleidusi galvą aš stengiausi prisiminti ir atsakiau: "Ne, mano Viešpatie!" Jėzus į tai:

"Nepalikit Manęs vieno! Ir tu nepalik Manęs vieno!"

Mano siela buvo lyg sutriuškinta skausmo, ir Jis kalbėjo toliau:

"Jeigu jūs neateinate pas Mane, kaip Aš tada galiu išdalinti Savo malones? Mano Širdyje yra sukaupta malonių pilnybė. Mano Širdis yra beribė meilėje. Tegu giliausias mūsų vidus kartu jaučia, giliausias mūsų vidus tegu tampa viena, tegu mūsų širdys kartu plaka, mūsų rankos tegu renka kartu! Veskite sielas prie Manęs!"

Tada Jis įliejo į mano sielą švelnios Savo meilės, tos meilės, kuria Jis mus myli.

TIKĖJIMAS IR PASITIKĖJIMAS

"Mano Viešpatie, mano sieloje degte dega troškimas, kad mūsų dangiškosios Motinos meilės liepsna greit įsidegtų." Tada Jėzus mane paklausė:

"Sakyk, vaikeli, ar tu tiki Man? Ar tiki šventu mūsų ketinimu?"

"Mano Viešpatie, Tu pažįsti mano tikėjimą!" – Tada Jis įliejo į mano sielą stebuklingą tikėjimo ir pasitikėjimo malonę. – Jėzus::

"Perduok toliau, vaikeli! Be tikėjimo ir pasitikėjimo negali jumyse įsišaknyti jokia dorybė. Jie yra pilioriai to švento ketinimo, kuriam mes dabar ruošiamės ir kurį netrukus pradėsime! Pergalvok Mano žodžių svarbumą! Pirmiesiems jūsų žingsniams Mes duosime drąsos ir stiprybės, tik jūs neužvilkindite pradžios, o taipgi nenumokit ranka."

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

NAUJOS SEKMINĖS

"Šitą išsiliejimą Aš galėčiau palyginti su pirmosiomis Sekminėmis, su Sekminių švente, kuri užlies žemę Šventosios Dvasios jėga. To didžio stebuklo metu suklus visa žmonija. Tai yra Mano Švenčiausios Motinos meilės liepsnos išsiliejimas. Netikėjimo pamažu jau aptemdytas pasaulis turės pergyventi galingus sukrėtimus, ir po to vėl bus tikima!"

Šitas sukrėtimas, su tikėjimo galybės pagalba, pagimdys naują pasaulį. Pasitikėjimas, įtvirtintas tikėjime, įsišaknys sielose, ir taip žemės veidas bus atnaujintas. Nes toks malonės antplūdis niekad nebuvo duotas nuo to, kai Žodis tapo Žmogumi.

Šitas kančių apsemtos žemės atnaujinimas įvyks per Palaimintosios Mergelės užtarimą!"

Nuliūdusia širdimi kartą aš sau galvojau: "Pagarbinimo verčiausiasis mano Jėzau, kodėl Švenčiausioji Mergelė kaip tik mūsų nuodėmingą šeimą išsirinko, kad joje įdiegtų meilės liepsną? Čia, šitokioje vietovėje, kur Tu taip daug esi įžeidžiamas!" – Viešpats mane paguodė švelniais žodžiais:

"Aš neatėjau gelbėti teisiųjų, bet nusidėjėlių. Dėl to Aš iškentėjau sopulingą kančią. Todėl Aš ir tave išrinkau."

KANČIOS VERTĖ

Kai jūs užgimėte, tada Aš į jūsų gyvenimo pergamentą įrašiau ir kančią. Dabar Aš paaiškinu jos prasmę. Kuo labiau jūs prisiartinate prie Manęs, tuo labiau Mano žibėjimas nušviečia jūsų kentėjimų vertę. O kai jūs būsite pas Mane

atėję, tada, prie Šventosios Dvasios sosto, jūs galėsite pamatyti nenykstančią jų vertę ir grožį. Aš ten juos 'išaiškinsiu' ir, sujungus juos su Mano nuopelnais, pasidarys iš to stebuklingas nuopelnas, per kurį jūsų sielos pasiners džiugiamе svaiguly. Tik prisimink tuos paveikslėlius, su kuriais tu taip mielai žaidei savo vaikystės metuose. Užtekdamo tau juos sudrėkinti, truputį patrinti, ir tuoj išryškėdavo gražus gamtovaizdis, arba princas, ar slibinas, ar dar kas kitkas. Matau, tu žiūri į Mane nustebusi. Mano mokslas yra paprastas ir vaikiškas. Vaikiškomс sieloms, kurios nieko neperkratinėja, priklauso dangus; tiems, kurie su nuostaba Manęs klausosi ir padovanoja Man tikėjimą. Matai, Aš jums nekalbu mokslo kalba. Tas dar nieko nepadarė šventu. Priimkite paprastą mano mokslą, kurį Aš įdiegiau į vaikiškas jūsų sielas. Matai, tokių yra Mano karalystė.

Kai Jis tai sakė, Jo žodžiai atrodė taip labai susilieję su tais, kuriuos pasakė Palaimintoji Mergelė, kad abeji atrodė esą tobulai viena.

DABARTINĖJE AUDROJE

"Žinai, žemė dabar yra panaši į gamtą prieš audrą. Ir ją reikia palyginti su vulkanu, kuris išsiveržęs slopina, žudo, apakina, kylančiais savo dūmais ir krintančiais pelenais, kurio drebėjimas viską aplinkui paverčia griuvėsiais. Tokia baisi dabar yra žemės padėtis. Pykčio krateris kunkuliuoja. Jo žudantys, siero persunkti pelenai nori žmonių sielas, sutvertas pagal Dievo paveikslą, nublankinti."

Dabar kalba Palaimintoji Mergelė:

"Bet Mano meilės liepsna yra pasiruošusi įsižiebtі. Aš, gražusis ryto aušros spindulys, apakinu šetoną. Aš išvaduosiu žmoniją iš nuodėmingos, aprūkusios pykčio lavos.

Išrinktosios sielos privalės prieš tamsybių kunigaikštį kovoti. Tai sukels baisią audrą. Ne, ne audrą, bet uraganą, kuris viską naikina! Jis nori sunaikinti net ir išrinktųjų tikėjimą ir pasitikėjimą. Toje dabar besitvenkiančioje audroje Aš visuomet būsiu prie jūsų, su jumis. Aš esu jūsų Motina. Aš galiu ir noriu jums padėti! Visur jūs pastebėsite sužaibuojančią, dangų ir žemę

nušviečiančią Mano meilės liepsnos šviesą, kuria Aš apšviečiu net ir mieguistas ir tamsias sielas!"

MANO MEILĖS LIEPSNOS PRIEŠAI

"Tu žinai, ką dabar pasakiau, ar ne? Mano meilės liepsna ieško su šv. Juozapu Betliejaus gatvėse uždeigos. Mes bėgame nuo Erodo pykčio. Ar žinai, kas tie persekiotojai bus? Bailiai, kurie baiminasi dėl savo patogumo, perspėjėjai, tie, kurie, viską geriau žino, žemų dvasių priekaištai. Tie užsipuola Mano meilės liepsną, kaip anuomet Erodas nekaltą Kūdikėlio Jėzaus kūną. Bet kaip tada dangiškasis Tėvas paėmė Kūdikėlį Jėzų į Savo globą, taip ir dabar Jis globos Mano meilės liepsną. Dangiškasis Tėvas ją pasirūpins."

Šitie Palaimintosios Mergelės žodžiai buvo tokie sukrečiantys kaip aš dar niekad nebuvau girdėjusi. Aš turėjau tokią nuojautą, kad Ji yra Karalienė, galinga pasaulio Kunigaikštienė, prieš kurią žmonija su gailesčiu puls ant kelių. — Po trumpo laiko Ji vėl kalbėjo mano viduje:

"Matai, vaikeli, Aš pakeliu jus aukštyn ir vedu jus į amžinąją Tėvynę, kurią Mano dieviškasis Sūnus įgijo beribės Savo kančios kaina."

Tokiu tonu kalbant Palaimintosios Mergelės dar niekad nebuvau girdėjusi. Jos balsas buvo pilnas didenybės, galybės ir ryžto. Žodžiais negalima to perduoti, su kokia neišpasakyta nuostaba ir drebėjimu aš to išklausiau. Po kelių tylos minučių Ji prakalbo visai kitokiu, Jai įprastu motinišku tonu, persunktu gilaus švelnumo:

"Nedrebėk, bet pasitikėk motiniška Mano galybe!"

AUKA IR MALDA

"Auka ir malda! Tos yra jūsų priemonės!

Ir Švenčiausioji Mergelė kalba toliau:

"Tikslas yra tas: išganymo darbą padaryti veiksmingu! Ak, kad tai jūsų ilgesiai pasiektų dangaus Tėvo sostą! Tada ir pasisekimas būtų gausus! Dekit! Kaip degantis krūmas, kuris dega ir vistiek nesudega! Tokia auka Man reikalinga,

kuri nesudega, ir kurios meile deganti ugnis pasiekia Mane!”

Tada Jėzus man kalba:

”Mano dukra, Aš turiu tau pasakyti, kad Mano Motina dar niekad nebuvo atžymėta tokia garbe nuo tada, kai Žodis tapo kūnu. Kiekviena malda, kiekvienas ugninis aktas, kiek tik kas nors kur nors pasaulyje jų sukalbėjo, tą dieną, kurią pradės veikti Mano Švenčiausios Motinos meilės liepsna, bus kaip vienas su kitu susiliejęs pagalbos šauksmas. Tada žmonija puls prieš Dievo Motiną ant kelių, norėdama Jai padėkoti už beribę Jos meilę.”

VIEŠPATIES PALIEPIMAS

”Perduok Mano žodžius tiems, kuriems reikia: per savo dvasios vadovą šventajam tėvui, Mano tam paskirtiems sūnums, ir prašyk juos, kad jie nekliudytų tos stiprios malonės srovės, kurią Nesuteptoji Mano Motinos Širdis, karštai jus mylėdama, nori ant žemės išlieti.

Vaikeliai, per savo pasitikėjimą jūs galite Mane apiplėšti, kiek tik jūs norite! Aš neatsiriboju! Aš stoviu prieš jus su Savo Širdies meile. Štai Aš čia, kad jus padaryčiau laimingus.”

SANTRAUKA

Kad būtų aiškiau suprantama, paduodu Palaimintosios Mergelės PRANEŠIMUS, PRAŠYMUS ir PAŽADUS trumpoje santraukoje. Jie galioja visiems žmonėms visame pasaulyje: šventajam tėvui, kunigams ir pasauliečiams.

Nesuteptoji Motina nuo 1961 iki 1974 metų nuolatos, bet ryžtingai to prašė.

1974 m. sausio 12 d.: *”Jūs prašote Mane? – Aš prašau jus! Jūs verkiate? – Aš kūkčioju!”*

”Nesuteptoji Mano Širdis dega meile jums. Aš nebegaliu tos meilės Savyje ilgiau užlaikyti; su dinamiška jėga ji veržiasi į jus. Aš esu jūsų Motina. Aš galiu ir noriu jums padėti, bet tam reikalinga Man jūsų pagalba.”

DIEVO MOTINOS PRANEŠIMAI

I) *Naują priemonę, šviesos spindulį paduodu į jūsų rankas. Tas spindulys yra Mano Širdies meilės liepsna. Ta liepsna nusvilins nuodėmę; tik jūs šaukitės Mano pagalbos! Ugnį mes užgesinsime ugnimi: neapykantos ugnį – meilės ugnimi! Nesuteptosios Mano Širdies šviesa apakins šetoną.*

II) *Savo Nesuteptosios Širdies meilės liepsnos malonės veikimą Aš išliesiu ant visų giminių ir tautų. Ne tik ant tų, kurios priklauso katalikų Bažnyčiai, bet ant visų, kurie yra paženklinti Mano dieviškojo Sūnaus kryžiaus ženklą. Dėl to Aš noriu, kad Mano meilės liepsna pasidarytų žinoma visame pasaulyje, kaip visur kad yra žinomas ir Mano vardas.*

III) *Pasistenk, kad su tavo dvasios vadovo žinia Mano prašymas pasiektų šventąjį tėvą.*

JĖZAUS IR MARIJOS PRAŠYMAI IR PAŽADAI

1) *Pirmiausias Mano prašymas: garbinkite viešai penkias Mano dieviškojo Sūnaus šventas žaizdas! Tai neturi būti privati maldingumo pratyba, bet viešas pagarbinimas.*

2) *Kas liečia šv. penkių žaizdų garbinimą, sutinkantys Jėzaus ir Marijos žodžiai yra sekantys:*

"Mano šventų penkių žaizdų garbei darykit penkis kartus iš eilės kryžiaus ženklą. Tuo pačiu, susijungę šventose Mano žaizdose, pasiaukokite dangiškojo Tėvo gailestingumui. Kai tu darai kryžiaus ženklą, žvelk į kruvinas Mano akis, pasinerk jose, ir galvok apie smūgius, kuriuos Aš ir nuo tavęs gavau.

3) *Užlaikykite šeimoje Šventąją Valandą! Ketvirtadienį ir penktadienį laikykite ypatingomis malonių dienomis. Per tas dvi dienas darykite atsiteisimą (atgailą) Mano dievišajam Sūnui! Praleiskite tą Šventąją Valandą su šventomis giesmėmis, apmąstymais, įvairiomis maldomis, kaip pav. rožančius. Pradėkite tą Valandą šventųjų penkių žaizdų garbei penkis kartus persižegnodami, lygiai taip pat ir užbaikite. Uždekite šviesą, pav. žvakę, Mano pažado prisiminimui. Dažnai lankykite Švenčiausiąjį Sakramentą!*

4) *Aš prašau šventąjį tėvą, kad Nesuteptosios Mano Širdies*

meilės liepsnos šventė būtų švenčiama vasario 2 dieną, Švenčiausios Mergelės Marijos Įvedybų šventėje!

5) Ypatingą palaiminimą Aš duodu per šventąjį tėvą tiems tėvams, kurie, priimdami Mano dievišką valią, bendradarbiaus Mano tvėrimo darbe.

6) Jeigu jūs dalyvaujate šventose Mišiose, kurios jums nėra privalomos, tai Mano meilės liepsna apsiaučia tą asmenį, už kurį jūs jas aukojate. Jūsų dalyvavimo metu tokiose šventose Mišiose padidės šetono apakinimas pagal tai, koks didelis bus jūsų uolumas.

7) Mano meilės liepsnos malonės veikimas apima ir mirštančiuosius ir vėles skaistykloje! Mano prašymas: susitarkite savo tarpe taip, kad nė viena nakties minutė nepraeitų be naktinio budėjimo! Kol kas nors – šaukdamasis Mano meilės liepsnos – laiko naktinį budėjimą, tol nė vienas mirštantis iš jo aplinkos – tą Aš prižadu – nebus pasmerktas. (Jeigu jūsų atgailaujančių sielų esate daug, tai Aš priimu ir 5 minutes nuo asmens.) Kuo karštesnis prašymas, tuo labiau šetonas bus apakintas, ir išvargintas mirštantysis įgaus naujos jėgos, kad galėtų nusverti amžinąjį savo likimą.

8) Kas kokį pirmadienį griežtai pąsninkauja su duona ir vandeniu, tas išvaduos iš skaistyklos vieno kunigo vėlę. Nereikia alkti, r e i k i a valgyti duonos ir gerti vandens.

Mirusiuosius tų šeimų, kurios ketvirtadienį arba penktadienį laiko Šventąją Valandą, ir iš kurių tarpo kas nors dar papildomai griežtai pąsninkauja su duona ir vandeniu, 8 dienų laikotarpyje išvaduosiu iš skaistyklos!

9) Kas – šaukdamasis Mano meilės liepsnos – sukalba 3 Sveika Marija, išvaduoja vieną vėlę iš skaistyklos. Kas lapkričio mėnesį – šaukdamasis Mano meilės liepsnos – sukalba 1 Sveika Marija, tas išvaduoja 10 vėlių iš skaistyklos.

10) Nuo dabar pridėkit prie kiekvienos maldos, kuria jūs į Mane kreipiatės, sekančią maldą:

"... Užliek visą žmoniją Savo meilės liepsnos malonės veikimu dabar ir mūsų mirties valandoje. Amen." – Tai yra ta malda, kuria jūs apakinate šetoną.

"Mano vaikeliai, dieviškojo Mano Sūnaus ranka pasiruošusi smogti; Aš vos beįstengiu ją sulaikyti. Padėkite Man! Jeigu jūs Šauksitės Mano meilės liepsnos, tai mes kartu išgelbėsime pasaulį!"

Jėzus: "Ir nuo Mano Motinos šypsniio žemė nušvis žėrinčia šviesa."

MARIJOS — ŠIRDIES — ROŽANČIUS

Su bažnytiniu leidimu

Pastaba: Kadangi tos pačios maldelės daug kartų kartojasi, tai tokį maldos būdą ir galima vadinti rožančiumi. Tai didžiųjų malonių malda.

Pradžioje: Mūsų IŠGANYTOJO šventųjų penkių žaizdų garbei padarome penkis kartus iš eilės kryžiaus ženklą.

Prie (paprasto rožančiaus) didžiųjų karolėlių kalbame:

Sopulingoji ir Nesuteptoji MARIJOS ŠIRDIE, melskis už mus, kurie šaukiamės Tavo pagalbos!

Prie mažųjų karolėlių:

MOTINA, gelbėk mus per Savo Nesuteptosios Širdies MEILĖS LIEPSNĄ!

Gale: (tris kartus)

Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kaip buvo pradžioje, dabar, ir visados, ir per amžius. Amen.

Marija, Dievo Motina, užliek visą žmoniją Savo meilės liepsnos malonės veikimu, dabar ir mūsų mirties valandoje! Amen.

Šventasis Kazimerai,
melskis už mus!

Šventasis Kazimierai, globok mūsų Tėvynę ir jos išeiviją.
Pažadink mūsų tautai šventų vadų, kurie, kaip Tu kitados,
norėtu jai vadovauti išmintimi, tiesumu ir meile.

Impressum

Šitas Dienoraštis: "Nesuteptosios Marijos Širdies meilės liepsna", apimantis . . . puslapių, o taipgi ir mažesnis to paties pavadinimo 16 puslapių leidinėlis, kuriame randasi svarbiausių dienoraščio minčių *ištraukos*, yra labai tinkami apaštalavimui Marijos dvasioje. Ir vieną, ir kitą galima užsisakyti veltui, arba pridėjus mažą auką išlaidoms padengti, adresu:

J. Lukošius
Romuva
D-6840 Lampertheim 4

arba: Rev. J. Burkus
809 Ramble St.
Hot Springs, AR 71901
USA

STEBUKLINGAS MARIJOS PAVEIKSLAS AUŠROS
VARTUOSE, VILNIUJE

Marija, Marija,
Skaisčiausia lelija!
Tu švieti aukštai ant dangaus.
Palengvink vergiją,
Pagelbėk žmonijai,
Išgelbėk nuo priešo baisaus.